

CORONAVIRUS
COVID-19

از قرنطینه تا عادی سازی

آموزه‌هایی از اقدامات کره جنوبی
در مقابله با بحران کرونا

مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

آذر ۱۳۹۹

موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

نوزدهمین گزارش از سلسله گزارش‌های
مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی در خصوص بحران کرونا

از قرنطینه تا عادی‌سازی

(آموزه‌هایی از اقدامات کره جنوبی در مقابله با بحران کرونا)

گزارش نوزدهم

از قرنطینه تا عادی سازی

آموزه‌هایی از اقدامات کره جنوبی در مقابله با بحران کرونا

تهیه و تدوین: محمدرضا تهمک

با همکاری: حسین ابراهیمی و علی غیور زحمت کش

ناظر علمی: گروه مطالعات اجتماعی و فرهنگی مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

تاریخ نشر: ۱۳۹۹/۹/۲۵

۱۵ دسامبر ۲۰۲۰

واژه‌های کلیدی:

سیاست‌گذاری

کووید ۱۹

کره جنوبی

همه حقوق این اثر متعلق به ناشر است و استفاده از مطالب آن با ذکر منبع مجاز خواهد بود.

آنچه در این گزارش می‌خوانید:

۶	پیشگفتار مؤسسه
۷	مقدمه
۸	پرسش‌های پژوهش
۹	یافته‌های پژوهش
۹	۱. دوره کنترل شدید و شبه‌قرنطینه در کره جنوبی (گام اول)
۱۸	۲. گام‌های خروج از کنترل شدید و شبه‌قرنطینه؛ به سوی عادی‌سازی شرایط
۱۹	۱-۲- مراحل دوم و سوم: کنترل محدودتر مبتنی بر فاصله‌گذاری اجتماعی
۲۵	۲-۲- مرحله چهارم: به سوی عادی‌سازی با محدودیت اندک
۲۶	۳-۲- مرحله پنجم: عادی‌سازی با رعایت پروتکل‌ها
۲۹	۳. مرحله ششم: بازگشت به کنترل
۳۲	جمع‌بندی
۳۷	منابع

فهرست تصاویر و نمودارها:

تصاویر	
۱۶	تصویر ۱: مرکز تست کووید-۱۹ در ایو- این
۱۷	تصویر ۲: تست کنترل سلامت مسافران در فرودگاه اینچئون
۲۱	تصویر ۳: میزهای غذاخوری مراکز آموزشی و محیط های کار در کره با رعایت طرح فاصله گذاری اجتماعی
۲۲	تصویر ۴: برگزاری امتحانات دانشگاه ها، مدارس و آزمون های استخدامی در فضاهای باز با فاصله حدود ۵ متر
۲۳	تصویر ۵: تعطیلی تفرجگاه های عمومی در کره با نظارت نیروهای پلیس
۲۳	تصویر ۶: برگزاری دعا در پارکینگ کلیسا، با رعایت فاصله گذاری اجتماعی
۲۴	تصویر ۷: باجه تست سرپایی (walk-through testing station) کرونا
۲۶	تصویر ۸: بازگشایی پارک ها و تفریحگاه های عمومی به روی مردم
۲۷	تصویر ۹: نمونه پروتکل بهداشتی مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره جنوبی برای افراد عادی و دارای علائم
۲۹	تصویر ۱۰: بازگشایی دبیرستان ها در شهر دائجون، با ماسک، فاصله ۱/۵ متری و پوشش پلاستیکی روی میز دانش آموزان

نمودارها

۱۴	نمودار ۱: روند تحول مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۱۸ فوریه تا ۱۱ می
۱۵	نمودار ۲: ساختار سازمانی ستاد مقابله با کووید-۱۹
۳۲	نمودار ۳: روند تحولات روزانه مبتلایان به کووید-۱۹ در کشور کره و سنول از ۱۶ آگوست تا ۲۱ سپتامبر
۳۴	نمودار ۴: روند تعداد مبتلایان تایید شده کووید-۱۹ در کره از ۱۸ فوریه تا ۲۱ سپتامبر (۱ مهر)
۳۶	نمودار ۵: آمار کلی و توزیع منطقه ای مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۲۰ ژانویه تا ۲۴ جولای
۳۶	نمودار ۶: آمار کلی و توزیع منطقه ای مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۲۰ ژانویه تا ۹ سپتامبر، ۱۹ شهریور

کووید-۱۹ در آخرین روزهای سال ۲۰۱۹ و پاییز ۱۳۹۸ در کشور چین پدیدار شد و رفته‌رفته تمام جهان را درگیر بیماری مسری و مهلکی کرد که اکنون با وجود گذر حدود یکسال از پیدایش آن هنوز مهار نشده است و هر روزه تعداد در خور توجهی از انسان‌ها را مبتلا و برخی از آن‌ها را به کام مرگ می‌فرستد. همه‌گیری این ویروس خطرناک آزمون پرهزینه‌ای برای محک‌زدن سیاست‌گذاری دولت‌های مختلف و نیز رفتارهای اجتماعی مردم است که برآیند آن‌ها سهم کمتر یا بیشتر سلب حق حیات از شهروندان را تعیین می‌کند؛ هرچند ممکن است شهروندانی به کام مرگ فرستاده شوند که سهمی در انتقال شوم این بیماری نداشته باشند.

کشورهای مختلف جهان سیاست‌های متفاوتی در برابر این ویروس نشان دادند؛ برخی سخت‌گیرانه‌تر و برخی سهل‌گیرانه‌تر آغاز کردند و در ادامه نیز تغییراتی در سیاست‌های خویش اتخاذ کردند. از آنجا که زادگاه انسانی ویروس چین بود و اولین قربانیان آن هم مردم این کشور، طبیعتاً میزان مخاطره انتقال ویروس به همسایگان نیز بیشتر بوده است. با این حال، تدابیر سخت‌گیرانه غالب همسایگان وضعیت به‌مراتب بهتری را برای آنان در پی داشته است. کره جنوبی یکی از این کشورهاست که حالا دیگر از منظر سیاست‌های مقابله با همه‌گیری ناشی از این ویروس زبازنده شده است. این کشور با وجود تعاملات گسترده با چین و سایر کشورهای جهان و حجم بالای صادرات و واردات، در موقعیت خطیری قرار داشته است، اما با اتخاذ تصمیمات درست و به‌هنگام و روابط مناسب و توأم با اعتماد با مردم خود موفق به کاهش هزینه‌های انسانی ناشی از این ویروس و بیماری مهلک پیاپی آن شده است. از همین رو، مطالعه اقدامات و سیاست‌های این کشور در مواجهه با کرونا موضوع مطالعه و مستندسازی بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. پژوهش حاضر نیز یکی از این مجموعه کوشش‌هاست. در این طرح پژوهشی تلاش شده تا تصویری تاریخی از تغییرات منعطف و متناسب با شرایط خاص حاکم بر کشور ارائه شود.

مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی از آغاز همه‌گیری ویروس کرونا تاکنون گزارش‌های متعددی درباره وضعیت کنونی و آتی ویروس در جهان و سیاست‌های متناسب پیشنهادی برای ایران منتشر کرده است و کوشیده تا ابعاد مختلف این موضوع را هم در سطح جهانی و هم در سطح کشور روشن کند. از سوی دیگر با ثبت رخدادهای داخلی در مواجهه با کرونا به بایگانی اقدامات دولتی و مردمی روی آورده است تا در آینده پژوهشگران بتوانند با استفاده از این داده‌ها به تحلیل سیاست‌گذاری و اقدامات و تصمیمات اتخاذشده بپردازند. بررسی وضعیت کره جنوبی در این پژوهش نیز شاخصی تطبیقی برای تحلیل بهتر اقدامات داخلی در اختیار پژوهشگران خواهد بود. به امید آنکه سیاست‌گذاران آتی با درس گرفتن از آموزه‌ها راه بر تکرار خطا ببندند و طرحی دیگر در سیاست‌گذاری اجتماعی دراندازند که کژی‌های کمتری داشته باشد و به سلامت و رفاه و بهبود کیفیت زندگی مردم در آینده کمک کند.

روزبه کردونی

رئیس مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

پژوهش پیش‌رو تجربه موفق کره جنوبی در کنترل بیماری کووید-۱۹ را بررسی کرده است. کره جنوبی که فرآیند توسعه بیماری ویروسی کرونای جدید (COVID-19) از ماه دسامبر ۲۰۱۹ در شهر ووهان و کشور چین و سپس به سرعت در دیگر کشورهای جهان مشاهده شد. این بیماری اکنون شیوعی جهانی پیدا کرده و تقریباً تمام جهان را درگیر خود ساخته است؛ به گونه‌ای که از یک بیماری ویروسی معمولی به مهمترین بحران کنونی جهان و خبر اول خبرگزاری‌ها تبدیل شده است. این بحران حیات کشورها را چنان در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی متأثر ساخته است که در صورت تداوم طولانی مدت آن ممکن است وضعیت روابط و فرهنگ در اجتماعات انسانی و حتی جایگاه ابرقدرت‌ها و ساختار نظام جهانی را نیز در درازمدت متحول سازد. از این رو، توجه به مسئله سلامت جامعه در چنین بحرانی از دو جهت واجد اهمیت است: یکی اینکه، با حضور دستگاه دولتی به عنوان قدرتمندترین و دامن‌گسترده‌ترین سیستم مدیریتی کشور، سلامت اتباع آن فی‌نفسه اهمیت به‌سزایی می‌یابد، و انتظار می‌رود به بهترین نحو ممکن از عهده تمهید کارویژه خدمات اجتماعی و سلامت شهروندان خود که به چهره عمومی دولت مربوط است برآید. عدم موفقیت در آن می‌تواند بحران سلامت را به بحران مشروعیت و امنیت برای دولت‌ها تبدیل کند. دیگری، مربوط به پیامدهای اقتصادی و اجتماعی بحران است؛ تعطیلی بازارها و بخش‌های اقتصادی، انفکاک اجتماعی و تعطیلی بخش‌های فرهنگی، آموزشی و ... این دو جنبه بر یکدیگر اثر افزایشی متقابل دارند.

با این حال، علیرغم اینکه پیامدهای مخرب کرونا در حوزه سلامت فراگیر و جهانی بوده است، این پیامدها در همه جهان به یک سان نبوده، و تفاوت‌های آشکاری میان کشورها مشاهده می‌شود؛ دولت‌ها به شیوه‌های متفاوتی با آن مواجهه شده‌اند. میزان ابتلاء و مرگ و میر ناشی از بیماری در کشورهایی چون کره جنوبی، آلمان و کانادا به مراتب کمتر از ایتالیا، ایران، اسپانیا و امریکا بوده است. بر این اساس، به نظر می‌رسد، معقول است از تجارب موفق چنین اقداماتی در دیگر کشورها در مدیریت بحران سلامت بیاموزیم. مثلاً، کشور ایالات متحده، در مدیریت بحران کرونا از کره جنوبی مدد خواسته است. در این موضوع، هم مسأله جان انسان‌ها، آن هم در مقیاس جمعیتی‌ای گسترده، مطرح است، و هم پیامدهای جابجاشونده اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بحران. لذا، نمی‌شود در آموختن درنگ کرد یا در پی آزمون و خطا و تکرار مسیرهایی که دیگران پیموده‌اند رفت.

کره جنوبی که حدود ۶ دهه قبل روند توسعه و برنامه‌ریزی صنعتی و نوین را همزمان با ایران آغاز کرد، در این زمینه نمونه‌ای بسیار موفق بوده است. طبق آمار کل ابتلاء و مرگ کووید-۱۹ تاکنون (۹ آبان ۱۳۹۹، ۳۱ اکتبر ۲۰۲۰) به ترتیب در ایران (حدود ۶۰۵۰۰۰ نفر و ۳۴۵۰۰ نفر) و در کره (حدود ۲۶۵۰۰ نفر و ۴۶۴ نفر) بوده است؛ ایران در قیاس با کره جنوبی تقریباً ۲۳ برابر مبتلاء و ۷۴ برابر مرگ و میر داشته است. از اینرو، از میان نمونه‌های موفق، کره رابه دلایل زیر بهترین نمونه برای بررسی تجارب مدیریت بحران کرونا یافتیم؛ نمونه‌ای که دیگر کشورها نیز در حال الگوبرداری از آنند.

۱- علاوه بر شباهت شیوه شیوع و ویژگی‌های کانون شیوع بیماری در کره جنوبی با ایران^۱، زمان شروع بحران (به شکل بحران درآمدن آن) در کره نیز، همانند ایران، مربوط به اواخر ماه فوریه (دهه اول اسفند ماه ۱۳۹۸) بوده است. از آن موقع به بعد بود که هر دو کشور با شمار فزاینده بیماران کرونایی مواجه شدند و هر روز جای یکدیگر را به عنوان دومین کشور جهان پس از چین اشغال می‌کردند.

۱. در کره کانون بحران - بحران به معنای شیوع گسترده و جمعی، نه فردی و پراکنده - و عامل بحرانی شدن کووید-۱۹ به اجتماعات مذهبی مسیحیان فرقه شین چونجی در کلانشهر دنگو (Daegu) و مقاومت و پنهانکاری اولیه در ارائه اطلاعات افراد و داده‌های دقیق برمی‌گردد.

۲- با افزایش روزافزون مبتلایان به کووید-۱۹ در کره، همانند ایران، شیب شیوع بیماری از اوایل اسفندماه به شدت افزایش یافت، تا جایی که رئیس‌جمهور کره، مون جائه-این، برای کشور وضعیت جنگی اعلام کرد. در ۲۰ اسفندماه جمعیت مبتلایان در کره جنوبی به بیش از ۷۵۰۰ نفر و در ایران به حدود ۹۰۰۰ نفر رسید.

۳- نکته دیگر اینکه، در مورد بیماری‌های حاد تنفسی چون کووید-۱۹ آنچه برای بهبود بیماران بسیار اهمیت دارد نه میزان تخت‌های بیمارستانی بلکه میزان برخورداری از تخت‌های آی‌سی‌یو است که امریکا بیش از ۳ برابر کره از آن برخوردار است، و نرخ آن برای ایران و کره جنوبی نزدیک به یکدیگر است. به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، میزان این تخت برای امریکا ۳۱ / ۷، ایران ۱۰ و کره جنوبی ۱۰ / ۶ بوده است. اما، کره تاکنون از آنها موفق‌تر بوده است. پس بحث بر سر نوع مدیریت است و باید دید سیستم مدیریت سلامت در مواجهه با بحران چگونه عمل کرده است.

علیرغم تراکم بالای جمعیت، سکونت حدود ۵۱ میلیون نفر در وسعتی نزدیک به استان اصفهان، و اقلیم سرد و مرطوب - نزدیک به شمال ایران که زیستگاه مناسبی برای ویروس کرونای جدید است - و اشتغال به تحصیل حدود ۷۰ هزار دانشجوی چینی در کره جنوبی، این کشور توانست در مدیریت بحران به خوبی عمل کند، و از آن تاریخ به بعد که روند بیماری در ایران همچنان به شدت افزایش یافته، کره جنوبی توانسته است آن را مهار کند و از شدت آن بکاهد.

پرسش‌های پژوهش

در آموختن از تجارب موفقیت‌آمیز دیگر کشورها در زمینه بحران کووید-۱۹، برای شرایط کنونی ایران به نظر می‌رسد پیش از هر چیز لازم است موضوعات زیر درباره کشور هدف مورد توجه قرار گیرد:

۱) اگر در کشور مورد بررسی، قرنطینه صورت گرفته است، ابتدا دوره قرنطینه مورد توجه قرار گیرد: این دوره چقدر طول کشیده است؟ کنترل در این دوره چگونه در کدام مناطق و شهرها صورت می‌گرفته است؟

۲) پس از کنترل، از چه زمانی کشور از وضعیت اضطرار (شبه‌قرنطینه یا کنترل شدید) خارج شده است؟ یا وضعیت در آنجا به حالت نسبتاً عادی برگشته است؟

۳) چه ویژگی‌هایی نشان می‌دهد که وضعیت به سمت عادی شدن می‌رود؟ اگر در چه چیزهایی بهبود حاصل شود می‌توان گفت که وضعیت در حال عادی شدن است و می‌توان شروع به خروج از شبه‌قرنطینه کرد؟

۴) چه گام‌هایی از مرحله خروج از وضعیت شبه‌قرنطینه تا رسیدن به وضعیت کنونی، در سطح دستگاه‌های دولتی و در سطح جامعه، پیموده شده است؟ در این دوره چه اقداماتی صورت گرفته و چه توصیه‌هایی به مردم صورت گرفته است؟

۵) در موضوع کره جنوبی می‌توان این پرسش را نیز اضافه کرد که چرا دولت کره روند عادی‌سازی را متوقف و دوباره اقدام به برقراری کنترل کرد؟ دوره محدودیت‌گذاری جدید چه ویژگی‌هایی دارد؟ و با اولین دوره کنترل چه تفاوت‌هایی دارد؟

برای یافتن پاسخ برای پرسش‌های فوق، پژوهش به روش اسنادی و مصاحبه پیش رفته است. داده‌ها از منابع مکتوب و وبسایت‌های معتبر ریاست جمهوری کره جنوبی و وزارتخانه‌های تابعه آن، خبرگزاری‌های معتبر کره‌ای، انگلیسی و فارسی، و نیز سفارت ایران در کره جنوبی و سفارت کره جنوبی در ایران گردآوری شده است. همچنین، هر جا که لازم بود، جهت اطمینان بیشتر، از داده‌های شفاهی نیز بهره گرفته شده است، به شرط تطابق آنها با داده‌های مستند. در مورد داده‌های شفاهی، با ۷ نفر ایرانی و اتباع دیگر کشورهای مقیم کره جنوبی و نیز ۵ نفر از کره‌ای‌ها، ساکن مناطق مختلف آن کشور، گفتگو صورت گرفت.

یافته‌های پژوهش

نتایج بررسی اسناد، مصاحبه‌ها و مطالعات انجام شده در این پژوهش، حاکی از آن است که به‌طور کلی، تاکنون ۶ مرحله برنامه‌ریزی برای کنترل بیماری توسط دولت کره جنوبی صورت گرفته است:

- ۱) کنترل شدید و شبه‌قرنطینه: ۲۳ فوریه تا ۱۰ مارس ۲۰۲۰ (۴ تا ۲۰ اسفند ۱۳۹۸)؛
- ۲) کنترل محدودتر با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۱۱ مارس تا ۵ آوریل ۲۰۲۰ (۲۱ اسفند ۱۳۹۸ تا ۱۷ فروردین ۱۳۹۹)؛
- ۳) تمدید کنترل محدودتر با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی: ۶ آوریل تا ۱۹ آوریل ۲۰۲۰ (از ۱۸ تا ۳۱ فروردین ۱۳۹۹)؛ این مرحله شبیه مرحله ۲ و در واقع تمدید آن است.
- ۴) به سوی عادی‌سازی با محدودیت اندک: ۲۰ آوریل تا ۵ می ۲۰۲۰ (۱ تا ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۹).
- ۵) عادی‌سازی با رعایت پروتکل‌ها: از ۶ می (۱۶ اردیبهشت) تا ۱۸ آگوست ۲۰۲۰ (۲۹ مرداد ۱۳۹۹).
- ۶) بازگشت به کنترل: از ۱۹ آگوست تا ۱۱ اکتبر ۲۰۲۰ (۲۹ مرداد تا ۲۰ آبان ۱۳۹۹).

دوره اول: کنترل شدید و شبه‌قرنطینه^۱

این دوره از ۲۳ فوریه (۴ اسفند ۱۳۹۸) تا ۱۰ مارس (۲۰ اسفند ۱۳۹۸) به طول انجامید، و منجر به مهار بحران و تثبیت اولیه وضعیت در کره شد. شرح این دوره در ادامه می‌آید.

در ۲۰ ژانویه ۲۰۲۰ (۳۰ دی ۱۳۹۸) اولین مورد مثبت ابتلاء به ویروس کرونا در کره جنوبی رسماً تأیید شد. این مورد مربوط به زنی ۳۵ ساله در بیمارستانی در حومه شهر سئول بود که سفری به شهر ووهان چین داشته است. بعد از تأیید اولین مورد در کشور، این بیماری روند شیوع کند خود را به مدت یک ماه ادامه داد و آمار مبتلایان، در ۱۸ فوریه ۲۰۲۰ به ۳۱ مورد ثبت شده رسید. اما، این تعداد ۲ روز بعد در ۲۰ فوریه (۱ اسفند) با افزایش ناگهانی مبتلایان شناسایی شده به تعداد ۸۲ مورد رسید. و این افزایش آمار سبب بحرانی شدن کووید ۱۹ در کره جنوبی شد.

دولت کره جنوبی عامل بحرانی شدن را مراسم‌های مذهبی فرقه مسیحی شین‌چونجی در کلیسایی در کلانشهر دئگو دانست. پس از ابتلای فردی ۶۱ ساله به کووید ۱۹ و آشکار شدن عضویت آن فرد در این فرقه مسیحی، مشخص شد این فرد و دیگر اعضای این فرقه بعد از شرکت در مراسم‌های مذهبی آن علائمی شبیه به سرماخوردگی را داشتند و حتی عده‌ای از آنها دارای علائم شدید تنفسی نیز بوده‌اند. در واقع، دولت کره از ابتدا بیماری را کنترل کرده بود، ولی به‌خاطر پنهانکاری این گروه دینی، بیماری در شهر دئگو و سپس بقیه کشور به‌صورت ناگهانی گسترش یافت و به شکل بحران درآمد. دولت کره بحران را جدی گرفت، و اقدام به گفتگو با تمامی ۲۳۰ هزار نفر اعضای این فرقه کرد و از تمامی افراد مرتبط، آزمایش کرونا گرفت. با بررسی‌های دولت، مشخص شد حدود ۹ هزار نفر از آنان علائم مشکوک به ابتلاء به این ویروس را دارند (خبرگزاری یونهاپ، ۲۰۲۰a). پی‌گیری همین موارد مذکور نیز، نشان از جدیت در مدیریت بحران توسط دولت کره دارد.

۱. «شبه-قرنطینه» از این جهت که همانگونه که در ادامه خواهیم دید، دولت فقط شهر «دائگو» مرکز بحران را قرنطینه می‌کند نه همه نقاط دارای مبتلاء را، و دیگر نقاط را کنترل شدید می‌کند.

وزیر بهداشت و رفاه کره جنوبی کیم کانگ-لیب، در جلسه توجیهی وضعیت روزانه بیماری کووید-۱۹ در ماه مارس گفته بود، شمار مبتلایان و مرگ و میر ناشی از بیماری ویروسی کووید-۱۹ روزانه در حال افزایش است و ما به عنوان مقامات و مسئولان بهداشتی باید روند افزایشی این بیماری را مرتب و به صورت روزانه بررسی و کنترل کنیم و راه‌حلی برای رفع این بحران برگزینیم. وی اضافه کرده بود که نرخ مرگ و میر ناشی از این بیماری بر خلاف نرخ بهبود آن، افزایش چشمگیری داشته، و آمار مرگ و میر این بیماری در افراد بالای ۸۰ سال از میزان ۲۰ درصد نیز گذشته است و در حال حاضر به خاطر در دسترس نبودن درمان قطعی و واکسن مهار این بیماری، از مهمترین و مؤثرترین راه‌حل‌های مهار این بیماری حفظ فاصله اجتماعی^۱ است. همچنین در مناطق پرخطر شامل منطقه کلانشهر دنگو، نیاز به توجه ویژه‌ای در رابطه با برگزاری مراسم‌های تشییع جنازه، به جهت ایجاد تجمع‌های مردمی و عمومی و نیز افزایش این عفونت ویروسی همه گیر وجود دارد (کیم، ۲۰۲۰).

با بحرانی شدن اوضاع کشور، دولت کره به سرعت، فرصت باقی‌مانده را غنیمت شمرد و اقدام به برنامه‌ریزی و کنترل شدید کرد، تا جایی که در ۲۳ فوریه (۴ اسفند ۱۳۹۸) سیاست شبه‌قرنطینه را در پیش گرفت، و رئیس‌جمهور مون جائه-این وضعیت جنگی و قرمز و لذا، کنترل همه جانبه را اعلام و بالاترین سطح اخطار (هشدار سطح ۳) را صادر کرد، که تا ۱۰ مارس (۲۰ اسفند ۱۳۹۸) ادامه یافت. در این سطح هشدار تمامی فعالیت‌ها و تجمعات و مانند آن که مستلزم اجتماع ۱۰ نفر به بالا هستند ممنوع است، اعم از فعالیت‌های اداری، کارگاهی، آموزشی و ... این برنامه سخت‌گیرانه بدین صورت بود که علاوه بر ممنوعیت ورود و خروج از کلانشهر دنگو و قرنطینه منطقه‌ای آن که عامل اصلی شیوع بیماری شناخته شده بود، محدودیت‌های فراوانی بر ورود و خروج افراد به شهر سئول پایتخت کره جنوبی، اعمال شد. دانشگاه‌ها، مدارس و دیگر مراکز آموزشی که قرار بود طبق معمول هر سال از اول مارس بازگشایی شوند، تا ۱۰ مارس تعطیل اعلام شدند (سفارت ایران در کره جنوبی الف، ۱۳۹۹). در این دوره، دانشگاه‌ها و مراکز به برنامه‌ریزی برای پیشبرد امور خود با توجه به شرایط جدید روی آوردند. مثلاً گردآوری اطلاعات راجع به وضعیت دانشجویان داخلی و خارجی، سفر احتمالی آنها به چین و ووهان، یا دنگو در کره، شرایط سکونت آنها، امکان برگزاری کلاس‌ها به صورت آنلاین و مانند آن.

با بحرانی‌تر شدن اوضاع در این دوره بود که دولت کره با تشکیل جلسات متعدد برنامه‌گسترده و همه‌جانبه‌ای را برای کنترل بحران، و در واقع عبور کشور از بحران با حفظ حیات اقتصادی تدوین کرد. مجموعه اقدامات صورت گرفته از سوی دولت کره جنوبی جهت جلوگیری از شیوع ویروس کرونا به شرح ذیل بوده است^۲:

۱- تشکیل ستاد و کمیته مدیریت بحران به ریاست نخست‌وزیر کره جنوبی؛

۲- دایر کردن ایستگاه‌های تست سلامتی با هدف شناسایی بیماران در فرودگاه‌های کشور؛

۳- اختصاص خط تلفن ۱۳۳۹ برای اتباع کره و سیستم پاسخگویی ۲۴ ساعته؛ اختصاص خط تلفن ۱۳۴۵۹ برای اتباع خارجی به ۲۰ زبان دنیا و سیستم پاسخگویی ۲۴ ساعته؛

۴- انتشار پیام عمومی رئیس‌جمهور به مردم در خصوص بکارگیری تمام تلاش دولت در مبارزه با کرونا؛

۱. به نظر می‌رسد، مفهوم «فاصله فیزیکی» دقیق‌تر باشد، و بهتر منظور را برساند. اما، از آنجا که در کره از مفهوم «فاصله اجتماعی» استفاده شده، در این نوشته نیز از همین مفهوم استفاده شده است.

۲. تمامی این اقدامات در دوره اول اتخاذ نشده، و وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های زیرمجموعه دولت برخی از اقدامات (مانند موارد ۴۵، ۳۷ و برنامه‌های اقتصادی و بهداشتی) را در طول این دوره یا پس از ۱۰ مارس اتخاذ کرده‌اند، که در ادامه به آنها اشاره می‌شود.

- ۵- برقراری تماس تلفنی رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر با رؤسای مراکز ملی پزشکی و مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌های واگیر کره جنوبی در چندین نوبت به منظور اطلاع از آخرین وضعیت؛
- ۶- بازدید رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر از مراکز درمانی و بیمارستان‌های محل نگهداری بیماران مبتلا به ویروس کرونا؛
- ۷- بیانیه هشدار مسافرتی از سوی وزارت امور خارجه کره جنوبی به مسافران کره‌ای که قصد سفر به شهر ووهان چین (مرکز اصلی ویروس کرونا) دارند؛
- ۸- استقرار پزشکان و پرستاران و کادر نظامی در مبادی ورودی کشور جهت شناسایی بیماران مبتلا به ویروس کرونا با تجهیزات پیشرفته پزشکی؛
- ۹- اعلام برخی امکان‌پذیر و شلوغ به‌عنوان مکان پرریسک در زمینه ابتلا به بیماری کرونا از طریق فضای مجازی و درخواست از مردم به منظور کاهش تردد در این مناطق؛
- ۱۰- تعطیلی فعالیت‌های دسته‌جمعی و گروهی انتخاباتی کاندیداهای نمایندگان مجلس؛
- ۱۱- اختصاص مکان ویژه در فرودگاه جهت انجام آزمایشات، اعمال قوانین سختگیرانه و تکمیل فرم‌های مخصوص برای مسافران ورودی از کشورهای مختلف از جمله چین؛
- ۱۲- تعطیلی و کاهش ساعت کاری برخی از فروشگاه‌های مواد غذایی کشور به منظور ضدعفونی کردن محل؛
- ۱۳- تعویق و لغو برنامه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، هنری و روزهای ملی؛
- ۱۴- تشکیل تیم تحقیقاتی و ویژه نظارتی با ۱۲۰ عضو برای جلوگیری از احتکار و افزایش قیمت ماسک، اختصاص تسهیلات و وام کم‌بهره برای تولیدکنندگان ماسک، و افزایش ساعت کاری و فعالیت شبانه‌روزی کارخانه‌های تولید ماسک؛
- ۱۵- ضد عفونی کردن واگن‌های مترو، اتوبوس، تاکسی و هر وسیله نقلیه عمومی، فرودگاه‌ها و ایستگاه‌های قطار؛
- ۱۶- ارسال یادداشت‌های رسمی از سوی وزارت امور خارجه به سفارتخانه‌های مقیم در خصوص توصیه‌های بهداشتی، و برگزاری نشست‌های توجیهی وزارت امور خارجه و وزارت بهداشت با سفارتخانه‌های مقیم جهت بررسی وضعیت ویروس کرونا؛ (دولت کره تأکید کرده است که تمامی مراحل انجام تست و درمان کووید ۱۹ برای تمامی اتباع داخلی و خارجی، حتی اتباع غیرقانونی، رایگان است و اتباع غیرقانونی مراجعه‌کننده به هیچ‌عنوان مشمول تحت تعقیب یا اخراج از کشور قرار نمی‌گیرند)؛
- ۱۷- راه‌اندازی وب‌سایت اینترنتی و نقشه دیجیتالی برای دنبال کردن افراد مبتلا به ویروس کرونا به صورت آنلاین؛
- ۱۸- ممنوعیت ورود کلیه خارجیانی که از ۲۱ ژانویه به بعد از شهر ووهان چین بازدید کرده‌اند به کره جنوبی؛
- ۱۹- تعطیلی کتابخانه‌های عمومی، مراکز نگهداری کودک، مهدکودک‌ها و مراکز سالمندان و همچنین استادیوم‌های ورزشی؛
- ۲۰- آزادسازی بخشی از سهام عمومی کشور به منظور مقابله با ویروس کرونا؛ (حدود ۳ تریلیون و ۴۰۰ میلیارد وون معادل ۲ میلیارد و هشتصد میلیون دلار از صندوق ذخیره عمومی استفاده شد)؛
- ۲۱- درخواست رئیس‌جمهور و حزب حاکم از پارلمان ملی برای استفاده از بودجه اضافی و مکمل برای مبارزه با بیماری؛

- ۲۲- کاهش یا عدم استفاده از ظروف یکبار مصرف پلاستیکی در اماکن عمومی از جمله فرودگاه‌ها و ایستگاه‌های قطار؛
- ۲۳- راه اندازی ۵۳۲ مرکز درمانی برای درمان مبتلایان به ویروس کرونا؛
- ۲۴- اختصاص یک میلیارد وون معادل ۸۴۴ هزار دلار به وزارت علوم و فناوری جهت تولید دارو یا ساخت واکسن برای درمان مبتلایان به ویروس کرونا و اختصاص ۵۰۰ میلیون دلار جهت حمایت از طرح‌های مقابله با ویروس کرونا؛
- ۲۵- اختصاص بسته پیشنهادی به همراه وام برای رونق بخشیدن به بخش گردشگری؛
- ۲۶- برگزاری جلسه شورای امنیت ملی کره جنوبی در خصوص بررسی وضعیت سطح هشدار و ممنوعیت ورود چینی‌ها به کشور؛
- ۲۷- تعطیلی برخی از رستوران‌ها، هتل‌ها و کافه‌ها؛
- ۲۸- اختصاص ۲ تریلیون وون معادل ۱ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار به شرکتهای صنایع کوچک و متوسط جهت تقویت تولیدات داخلی؛
- ۲۹- اعلام شهرهای دئیگو و منطقه چونگدو (مراکز اصلی شیوع ویروس کرونا در کره جنوبی) به عنوان مناطق ویژه مراقبتی و قرنطینه آنها و اختصاص ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون وون (۲ میلیون و ۱۰۰ هزار دلار) بودجه به این دو منطقه برای طرح مقابله با بحران کرونا؛
- ۳۰- صدور بالاترین سطح هشدار در کره جنوبی به دنبال شیوع ویروس کرونا در این کشور (به دنبال صدور آخرین سطح هشدار، هشدار قرمز، افزایش شیوع این ویروس باعث شد مون جائه-این رئیس‌جمهور کره جنوبی اعلام کند که کشور در "وضعیت جدی" قرار دارد.) به طوری که رئیس‌جمهور از ادارات دولتی خواست در وضعیت ضرورت ۲۴ ساعته قرار گیرند.
- ۳۱- درخواست دولت از مردم جهت ماندن در منزل و کم کردن رفت و آمدهای غیرضروری؛
- ۳۲- لغو کلیه تظاهرات و تجمعات گروهی و تعطیلی مراکز مذهبی بالاخص کلیساها؛
- ۳۳- اختصاص وام به ارزش ۳۰۰ میلیارد وون معادل ۲۵۰ میلیون دلار به شرکتهای هواپیمایی؛
- ۳۴- تزریق ۳۰۰ میلیارد دلار نقدینگی به صادرکنندگان؛
- ۳۵- اختصاص ۲۰ میلیارد و ۳۰۰ میلیون وون (۱۶ میلیون و ۷۰۰ هزار دلار) برای افزایش کارمندان، تجهیزات آزمایشگاهی و قرنطینه‌ای؛
- ۳۶- اختصاص ۳۱ میلیارد و ۳۰۰ میلیون وون (۲۵ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار) وام برای افرادی که در قرنطینه هستند و ۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون وون برای حمایت از اتباع کره ای مقیم ووهان؛
- ۳۷- افزایش تست و کیت کرونا از ۵ هزار مورد به ۱۰ هزار در روز؛
- ۳۸- کاهش ۷۰ درصدی مسیرهای پروازی از کره جنوبی به چین؛
- ۳۹- ضد عفونی کردن مراکز مهم دولتی و عمومی از جمله پارلمان ملی، منطقه توریستی که کاخ ریاست جمهوری در آن قرار دارد؛

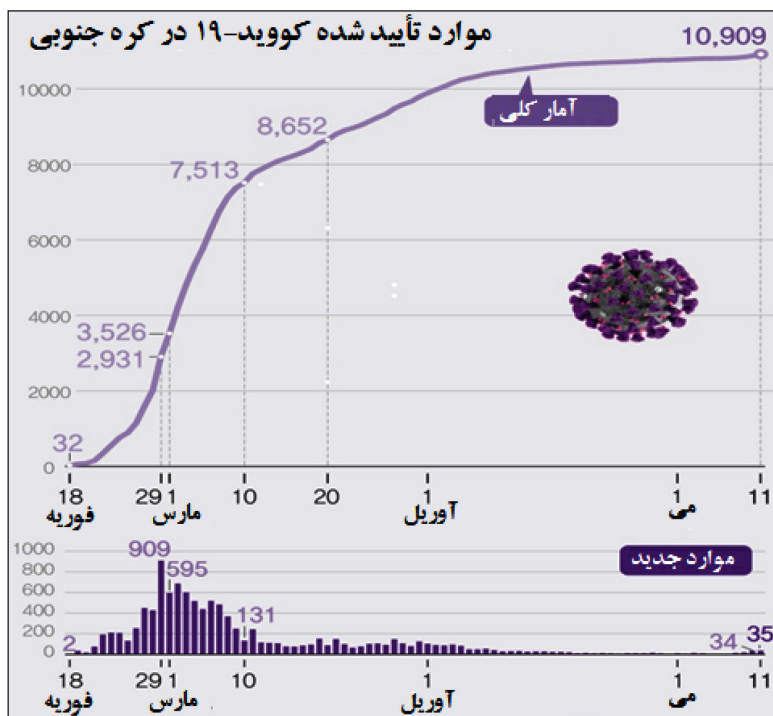

- ۴۰- تعطیلی مدارس کلیه مقاطع تحصیلی تا ۱۰ مارس (شروع سال تحصیلی ۱ مارس است)؛
- ۴۱- تعطیلی کلیه دانشگاه‌های کشور به مدت ۴ هفته (شروع سال تحصیلی ۱ مارس است)؛
- ۴۲- توزیع ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار ماسک در مراکز پستی کشور برای توزیع در میان شهروندان و فروش ۲ میلیون ماسک به فروشگاه‌های عمومی بدون دریافت سود؛
- ۴۳- اعلام ۹۱ بیمارستان ملی برای مهار ویروس کرونا؛
- ۴۴- قرنطینه کردن کارگران و کارمندان برخی از شرکت‌های بزرگ کره‌ای از جمله شرکت‌های سامسونگ الکترونیکس، هیوندای موتور و ال جی الکترونیکس؛
- ۴۵- تشویق مردم به مرخصی بدون حقوق و کار در خانه؛
- ۴۶- ضد عفونی کردن بازارهای محلی و قدیمی شهر سئول؛
- ۴۷- تعویق رویدادهای مطبوعاتی و تبلیغاتی کشور تا اطلاع ثانوی؛
- ۴۸- تعویق کلیه مسابقات ورزشی در کشور؛
- ۴۹- تعطیلی ساختمان مجلس و دادگاه‌های سراسر کشور به مدت ۴۸ ساعت؛
- ۵۰- بستن موزه‌ها و لغو رویدادهای فرهنگی، سیاسی و اقتصادی در کره جنوبی (منبع: سفارت ایران در کره جنوبی الف، ۱۳۹۹)؛
- ۵۱- تعطیلی حمل و نقل عمومی تا ۱۰ مارس (هان، ۲۰۲۰)، و رعایت قواعد سختگیرانه بهداشتی شامل زدن ماسک، استفاده از دستکش و مواد ضد عفونی کننده در تاکسی‌ها، مترو، اتوبوس و مینی‌بوس‌های عمومی (مترو سئول، ۲۰۲۰؛ صنف تاکسی سئول، ۲۰۲۰)؛
- ۵۲- تعطیلی ادارات دولتی و برقراری دور کاری (کار در منزل)، و هر جا که اضطرار به باز بودن اداره باشد نیز با کمترین کارکنان ممکن و رعایت دستورات بهداشتی باشد. همچنین حضور پرسنل بهداشت در تمامی بخش‌های شرکت‌ها و ادارات دولتی‌ای که برحسب ضرورت باز هستند الزامی بوده و باید روزانه علائم مربوط به بیماری در کارکنان مثل داشتن تب، داشتن ناهنجاری‌های تنفسی و ... بررسی شود و به صورت روزانه گزارش داده شود.
- ۵۳- ضرورت انجام سراسری تست کووید ۱۹ برای تمامی افرادی که با مردم به صورت عمومی و روزانه در تماس قرار دارند و می‌توانند ناقل به عده زیادی از مردم باشند. دولت کره جنوبی برای مهار و رفع هر چه سریع‌تر این بیماری به کارکنانی که در نقاطی چون باجه‌های بلیط‌فروشی، توالت‌های عمومی، متروها، اتوبوس‌ها و تاکسی‌ها کار می‌کنند دستور داد ضمن دریافت آزمایش‌های سلامت جهت حصول اطمینان از بیمار نبودن، در صورت لزوم حضور و کار در مناطق باید حتماً از دستکش، ماسک و ژل‌های ضد عفونی کننده استفاده کرده و نیز فاصله خود را از مشتریان و مسافران حفظ کنند (سازمان جهانگردی کره جنوبی، ۲۰۲۰).
- مجموعه اقدامات صورت گرفته از سوی دولت کره و همه‌جانبه بودن آن، که در ادامه به موارد دیگری از آن نیز اشاره می‌شود، سبب مهار نسبی بحران شد. به طوری که، آمار مبتلایان روزانه که در اواسط دوره کنترل شدید برای روزهای ۲۹ فوریه، ۱ و

۲ مارس به ترتیب ۹۰۹، ۵۹۵ و ۶۸۶ نفر بود، برای روزهای پایانی دوره (۸، ۹ و ۱۰ مارس، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ اسفند) به ترتیب به ۳۶۷، ۲۸۴ و ۱۳۱ نفر کاهش یافت. مطالعات نشان داد که علت کاهش آمار بالای مبتلایان روزانه که در ده روز اول این دوره هر روز افزایش می‌یافت، تلاش گسترده دولت در تست‌گیری و شناسایی بیماران برای اقدامات مقتضی بوده است. با موفقیت کره در گام اول کنترل بیماری، از ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) به بعد آمار روزانه بهبودیافتگان از مبتلایان به کووید-۱۹ در کره پیشی گرفت (سو، ۲۰۲۰). نمودار زیر موفقیت دولت کره در کنترل شمار بیماران از ۲۳ فوریه (۴ اسفند ۱۳۹۸) تا ۱۰ مارس (۲۰ اسفند ۱۳۹۸) را به خوبی نشان می‌دهد.

نمودار ۱: روند تحول مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۱۸ فوریه تا ۱۱ می

منبع: یونهاب (۲۰۲۰h)

این دوره برای دولت کره، دوره کنترل شدید برای کاستن از ضرب‌آهنگ گسترش بیماری و گرفتن سرعت آن، و مهار منطقه‌ای آن به‌ویژه جلوگیری از ورود گسترده آن به پایتخت، بود. همچنین، دولت در پی یافتن مجالی برای برنامه‌ریزی بهتر و کنترل اوضاع بوده، هرچند پیش از آن نیز غافل از اوضاع و بدون آمادگی برای مقابله با آن نبوده است. در واقع، پس از شدت یافتن ناگهانی کووید-۱۹ در کره و خروج آن از روند آرام پیشین، تا قبل از ۲۰ فوریه، دولت نیز برنامه ضربتی کنترل شدید را برای آن در پیش گرفت، و موفق به مهار آن شد.

مهمترین ویژگی‌هایی که در پرداختن به موفقیت کشور کره در پایان دادن به دوره اضطرار اولیه و کنترل شدید، مورد اشاره مقامات و رسانه‌های داخلی و خارجی قرار گرفته است، بدین قرارند: (۱) پیشی گرفتن آمار بهبود یافتگان از تعداد مبتلایان، (۲) کاهش شدید آمار مبتلایان در انتهای دوره نسبت به اوج آن در اواسط دوره (۱۳۱ نفر نسبت به ۹۰۹ نفر) که به حدود یک‌هفتم کاهش یافت، (۳) کنترل منطقه‌ای (فضایی) بیماری و ممانعت از گسترش آن به دیگر مناطق کشور (این مورد در ادامه با آمار دقیق توضیح داده می‌شود)، و (۴) تثبیت شدن استقرار تیم‌ها و تجهیزات پزشکی، سخت‌افزاری و نرم‌افزاری در

تمام سطح کشور. لازم به ذکر است که معمولاً بیش از همه به ۲ مورد اول اشاره می‌شود.

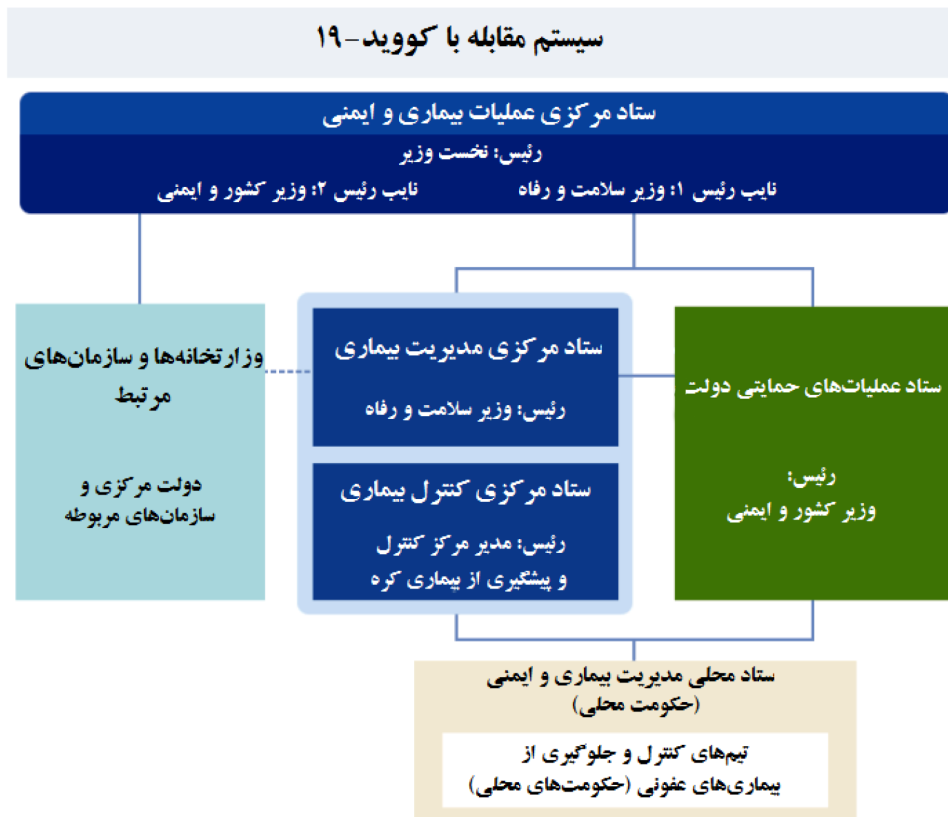
در مورد این دوره، ذکر این نکته نیز لازم است که، از گفتگو با خارجیان مقیم کره و شهروندان کره‌ای ساکن آنجا، و نیز پی‌گیری گزارش‌هایی که رسانه‌های کره‌ای در آن روزها ارائه می‌کردند، مشخص می‌شود که تعطیلی بسیاری از مشاغل و اماکن در این دوره نه از روی اجبار قانونی که در بسیاری موارد ناشی از هراس و احتیاط توسط خود مردم بوده است. گفته می‌شود، پس از ۲ هفته اول، اوضاع آرام‌تر شده بود.

در کل، از میان مجموعه اقدامات صورت گرفته از سوی دولت کره و عواملی که سبب موفقیت این کشور در مبارزه با کرونا شد، این کشور به خاطر چند مورد از آنها، اکنون در سطح جهان مورد تمجید قرار می‌گیرد. با توجه به اهمیت موضوع در اینجا مهمترین این موارد تشریح می‌شود.

۱-۱- تشکیل ستاد مقابله با کرونا

دولت کره با تجربه‌ای که در کنترل بیماری مرس (از خاورمیانه) در سال‌های گذشته داشته است، سریعاً مدیریت کنترل کرونا را به ستاد مرکزی عملیات بیماری و ایمنی سپرد. این ستاد که از دولت مرکزی تا حکومت‌های محلی را در بر می‌گیرد، ستادی تخصصی است که به ریاست نخست‌وزیر کره جنوبی اداره می‌شود. ساختار ستاد مذکور که نخست‌وزیری، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط درگیر در موضوع کرونا را دربرمی‌گیرد، در نمودار ۲ مشاهده می‌شوند.

نمودار ۲: ساختار سازمانی ستاد مقابله با کووید-۱۹

منبع: KCDC (۲۰۲۰).

1. Korea Centers for Disease Control and Prevention (مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره)

۱-۲- انجام تست‌گیری گسترده، ایمن و سریع

یکی از مهمترین اقدامات دولت کره در کنترل کووید ۱۹ که کارشناسان و کشورها در عرصه بین‌الملل نیز آن را مورد ستایش قرار می‌دهند، اقدام گسترده و سریع در زمینه تست‌گیری بوده است. از همان ابتدای ورود کرونا به کره، این دولت از چهار شرکت داروسازی خواست کیت تشخیص کرونا تولید کنند، و به تدریج این ظرفیت به ۲۰ هزار کیت در روز رسید. دولت اقدام به غربالگری سریع از طریق تست‌گیری گسترده و سریع کرد. به طوری که در این دوره از حدود ۲۱۰ هزار نفر تست کرونا گرفته شد. همچنین سرعت عمل این کار نیز بسیار مهم است؛ ظرف ۶ تا ۲۴ ساعت نتیجه تست مشخص و به فرد اعلام می‌شد (دویچه وله، ۲۰۲۰). دولت کره اعلام کرده است این روش را همچنان ادامه می‌دهد؛ از ۳ ژانویه (۱۴ دی) تا ۴ سپتامبر (۱۵ شهریور) از حدود ۲,۰۲۰,۰۰۰ (دو میلیون و بیست هزار) نفر تست کرونا گرفته شده است (یونهاپ، ۲۰۲۰).

یکی از عواملی که سرعت عمل انجام تست را افزایش داده است، تست‌گیری رایگان به شیوه «درايو-این»^۱، با الهام از شیوه خدمات‌دهی ساندویچ‌فروشی‌های مک‌دونالد، است. این مراکز در ۵۰ پارکینگ در کره دایر شدند و در آن نیازی نیست راننده از خودرو پیاده شود و تنها ظرف ۱۰ دقیقه اطلاعات فرد یادداشت و از دهان و بینی فرد نمونه‌برداری می‌شود (دویچه وله، ۲۰۲۰). یکی از مزایای این روش، ایمنی آن و ممانعت از هجوم مردم به بیمارستان‌ها و محل‌های آلوده به ویروس است.

اگر نتیجه تست مثبت باشد، تمامی افراد و اماکنی که فرد در روزهای گذشته با آنها تماس داشته است، سریعاً چک می‌شوند. خانم کانگ وزیر خارجه کره جنوبی نیز گفته است که تست‌گیری گسترده و شناسایی مبتلایان به بیماری «قلب استراتژی»^۲ کشورش در مبارزه با کرونا بوده است (کانگ، ۲۰۲۰).

تصویر ۱: مرکز تست کووید-۱۹ درايو-این (دویچه وله، ۲۰۲۰)

1. Drive-ins

۳-۱- کنترل شدید مبادی ورودی و خروجی کشور؛ و سیاست قرنطینه افراط

مطابق دستور نخست‌وزیر چانگ سیو کیونگ، دولت کره جنوبی محدودیت‌های سنگینی را جهت ورود و خروج کشور اعمال کرد و افرادی که خواهان ورود به کشور کره جنوبی بودند با محدودیت‌ها و آزمایش‌های فراوان روبه‌رو شدند. این محدودیت‌ها به معنی بستن کامل مرزهای کشور و جلوگیری کامل اتباع خارجی جهت ورود به کشور نبوده است و تنها با هدف جلوگیری از افزایش بیشتر بیماری کووید ۱۹ اعمال شده است. این محدودیت‌ها، باعث تحمیل اقدامات بیشتری برای ورود اتباع خارجی شد، بدین صورت که مسافران کشورهای آمریکا، ژاپن و چین که درخواست ورود به کره را داشتند، ضمن انجام آزمایشاتی مجبور به تحمل قرنطینه دو هفته‌ای نیز بودند (چانگ سیو کیونگ، ۲۰۲۰). این قرنطینه اکنون شامل اتباع همه کشورهای می‌شود. بدین صورت که باید یا در خانه خود یا میزبانان به مدت ۲ هفته قرنطینه باشند، و در این مدت براساس اپلیکیشن ردیاب کنترل می‌شوند، و هر روز نیز باید وضعیت سلامتی خود را گزارش دهند؛ در غیر این صورت، در مکانی که دولت در قبال دریافت ۱۵۰۰ دلار از فرد در اختیارش قرار می‌دهد قرنطینه می‌شود.

تصویر ۲: تست کنترل سلامت مسافران در فرودگاه

همچنین، طبق اعلام روابط عمومی سفارت ایران در کره جنوبی، وزارت خارجه کره به سفارت‌خانه‌ها پیام داده است که برای خروج از کشور نیز از افراد تست حرارتی گرفته می‌شود، «که در صورت تب بالای ۳۷/۵ درجه اجازه پرواز به مسافر داده نخواهد شد». به علاوه، «کلیه مسافران ورودی در مبادی فرودگاهی علاوه بر انجام معاینات حرارتی، ملزم به پرکردن دو پرسشنامه پزشکی و گاه‌شمار مسافرتی هستند ... و بایستی در فرودگاه با نصب یک نرم افزار نظارتی در گوشی‌های همراه خود روزی دو مرتبه و به مدت ۱۴ روز فرم تعبیه‌شده پزشکی را به صورت آنلاین تکمیل کرده و جهت مقامات ذیربط ارسال کنند. در غیر اینصورت از ادامه حضور آنان در کره ممانعت خواهد شد. نکته حائز اهمیت آنکه چنانچه مسافر، مقیم کره نبوده و فاقد تلفن همراه باشد، بایستی شماره موبایل مدعو و ساکن کره را قبل از ورود به بخش مهاجرت ارائه کند و تنها پس از چک و تأیید تلفنی از سوی دعوت کننده و نصب نرم‌افزار و صدور تأییدیه قرنطینه... اجازه ورود به داخل کره داده خواهد شد و مسافران ناتوان در ارائه شماره موبایل مدعو، دیپورت خواهند گردید» (روابط عمومی سفارت جمهوری اسلامی ایران، اسفند ۱۳۹۸).

همچنین، بنابر اعلام مدیرکل سیاستگذاری بهداشت عمومی کره جنوبی ناقضان کره‌ای (شامل افراد مشکوک به ابتلاء به بیماری، و مبتلایان به بیماری تا بهبود کامل) و خارجی مقررات قرنطینه، مشمول جریمه‌هایی سنگین خواهند شد. دولت، اتباع خارجی را اخراج و شهروندان خود را به جریمه نقدی (تا ۱۰ میلیون وون معادل ۸۲۰۰ دلار)، قطع حمایت مالی دولت و تا یک سال حبس محکوم می‌کند (سفارت ایران در کره جنوبی، ۱۳۹۹). علاوه بر این، افرادی که قرنطینه را نقض کنند، یا اقدام به تجمع غیرمجاز نمایند، بر روی دستشان مچندهای الکترونیکی ردیاب جهت امکان کنترل نصب می‌شود (دولت کره جنوبی، ۲۰۲۰).

لازم به ذکر است، دایر کردن ایستگاه‌های تست و تشخیص وضعیت سلامت در مبادی ورودی کره، پیش از این نیز از سال ۲۰۱۵ به بعد به خاطر بیماری مرس سابقه داشته است، و از تازه واردان به کشور تست سلامت گرفته می‌شد. به نظر می‌رسد تجربه کنترل این بیماری در موفقیت آنها در مورد کرونا موثر بوده است.

۴-۱- توزیع منطقه‌ای بیماران برای درمان در سطح کشور

نکته دیگری که کانگ به آن اشاره می‌کند که در خبرگزاری‌ها کمتر از دیگر موارد فوق الذکر انعکاس یافته، درمان بیماران به صورت ملی و سراسری است؛ بدین ترتیب که بستری و درمان بیماران لزوماً در همان شهر صورت نمی‌گیرد و برای کاستن از فشار بر کادر درمانی و استفاده بهینه از تجهیزات بیمارستانی و پزشکی، بیماران کووید-۱۹ را از شهرها و مناطق دارای بیماران زیاد به مناطقی که بیمارستان‌های خلوت‌تری دارند، منتقل می‌کنند (کانگ، ۲۰۲۰).

۵-۱- شفافیت دولت و همراهی مردم با دولت

مورد دیگری که کانگ به آن اشاره کرده، شفافیت دولت در مقابل مردم و اعتماد و همراهی مردم با دولت است که به آنان در مبارزه با این بیماری اطمینان خاطر داده بود. وی موضوع مذکور را چنین بیان می‌کند: «کلید موفقیت ما شفافیت کامل با عموم مردم بوده است؛ به اشتراک گذاشتن ریز موارد راجع به نحوه‌گیری با ویروس، نحوه گسترش آن، و اینکه حکومت در حال انجام چه اقداماتی برای مقابله با آن است؛ خوب و بد!» (کانگ، ۲۰۲۰). این مورد در رعایت کردن پروتکل‌ها توسط اکثر قریب به اتفاق مردم در کره عامل مهمی بوده است و این نکته را هم کره‌ای‌ها و هم ایرانی‌ها و دیگر خارجی‌های مقیم کره که با آنها گفتگو کردیم نیز تایید می‌کردند.

۲. گام‌های خروج از کنترل شدید و شبه‌قرنطینه؛ به سوی عادی‌سازی شرایط

موفقیت نسبی در دوره اول کنترل بیماری و کاهش ضرب‌آهنگ آن سبب نشد که دولت کره وضعیت را پس از آن عادی اعلام کند و همه امور مثل سابق از سر گرفته شوند. بلکه، پس از آن، سختگیری‌ها کمتر شد و مشاغل با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی بازگشایی شدند، اما همچنان سیاست مهار و کنترل بیماری ادامه یافت. دولت اوضاع را در گام‌هایی آهسته و حساب شده، بر مبنای بازخوردی که از برنامه هر دوره کنترل و بازاندیشی راجع به وضعیت کووید-۱۹ در سطح کشور و تحولات جهانی به دست آورد، برنامه‌ریزی کرده و به تدریج به سمت عادی شدن رفت. پس از ۱۰ مارس (۲۰ اسفند) دولت در سه گام به خروج از شبه‌قرنطینه و کنترل شدید، و در عین حال، تمدید محدودیت‌ها و کنترل در سطحی کمتر سختگیرانه تا رسیدن به عادی‌سازی امور اقدام کرد.

۱-۲ - مراحل دوم و سوم: کنترل محدودتر با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی (۱۱ مارس تا ۱۹ آوریل؛ ۲۱ اسفند تا ۳۱ فروردین)

از ۱۱ مارس به بعد، سطح هشدارها کاهش یافت، و برخی از سختگیری‌ها و نیز تعطیلی‌ها پایان یافت. دولت که در مرحله قبل، بیش از همه چیز درگیر مسئله سلامت جسمانی افراد بود، در این مرحله، اندکی فراغ بال یافت و بیشتر درگیر تلاش برای جبران خسارات وارده بر نظام اقتصادی شد. در واقع، دولت تلاش کرد از طریق حمایت از مشاغل در معرض خطر که از تبعات بحران آسیب می‌بینند امکان حمایت از افراد کم‌درآمد و حوزه‌های تجاری و صنعتی را فراهم کند. اما، نقاط و فعالیت‌های پرخطر و آسیب‌زا که می‌توانستند سبب گسترش مجدد بیماری شوند، و از نظر اقتصادی و بهداشتی نیز ضرورت بازگشایی نداشتند، مانند مدارس، کلیساها و معابد، تفریحگاه‌ها، اماکن ورزشی و مانند آنها همچنان تعطیل ماندند. در ادامه به تدریج سختگیری‌ها در مورد آنها نیز کمتر شد. همچنین، دولت در مورد ورودی و خروجی‌های کشورهای همچنان سختگیرانه عمل می‌کند. مطابق اعلام دفتر ملی قرنطینه منطقه بندری-تجاری و فرودگاهی بین‌المللی اینچئون که اکنون به سئول متصل شده است، بنا بر دستور رئیس‌جمهور اقداماتی مبنی بر تقویت قرنطینه جزیره اینچئون از تاریخ ۱ آوریل به بعد انجام گرفت و این اقدامات به شرح زیر بود:

۱- شروع اقدامات قرنطینه‌ای برای تمامی مهاجران و اتباع خارجی که خواهان ورود به کره هستند. این اقدامات شامل قرنطینه اجباری ۱۴ روزه برای تمامی آنها و نیز انجام آزمایش‌های مربوطه جهت صحت سلامت است.

۲- به جهت تقویت قرنطینه در بندر اینچئون، تمامی کشتی‌هایی که خواهان ورود به بندر اینچئون هستند، به همراه خدمه، همگی باید قرنطینه‌ای ۱۴ روزه را گذرانده و ضمن انجام آن، آزمایشاتی مرتبط با صحت سلامت آن‌ها اعمال گردد (کوری‌ا هوالد a، ۲۰۲۰).

رئیس‌جمهور مون جائه-این، هنگام دیدار از فرودگاه اینچئون، ضمن تشویق مسئولان مربوطه همچون کارکنان بخش قرنطینه فرودگاه، وزارت دفاع ملی، وزارت رفاه، وزارت دادگستری و دیگر مسئولان، تأکید کرد که جهت کمک هر چه بیشتر به کنترل هجوم بیماری، باید نظارت و جلوگیری از تجمع‌های مردمی سختگیرانه‌تر اعمال شود و همراهی تمامی ارگان‌های دولتی در شکست این ویروس امری حیاتی تلقی می‌شود (مون، ۲۰۲۰).

در اصل دوره دوم و سوم تفاوت چندانی با هم ندارند. دوره سوم را باید بیشتر تمدید دوره دوم جهت دستیابی به اهداف بیشتر در مبارزه با کرونا دانست؛ دولت برای کنترل بیشتر بیماری تا رسیدن به شرایط نسبتاً عادی اقدام به تمدید شرایط کنترل و در عین حال خروج تدریجی و گام به گام از آن نموده بر این اساس، دولت کره جنوبی در مدیریت بحران و برنامه‌ریزی گام به گام برای برون‌رفت از آن، اولویت‌های زیر را به ترتیب دنبال کرد:

(۱) در این دوره نیز همچنان اولویت اول سلامت جسمانی افراد جامعه بوده است.

(۲) پس از آن دغدغه اقتصادی و تداوم حیات نظام اقتصادی در اولویت بعدی قرار داشته است.

(۳) اولویت بعدی مربوط به نظام‌های آموزشی و سیاسی بوده است.

(۴) پس از آنها نیز امور مذهبی و استخدامی قرار داشته است.

(۵) پس از موفقیت نسبی در برنامه‌ریزی و از سرگیری این امور، به فراغت و ورزش و مانند آنها توجه داشته است.

علیرغم موفقیت چشمگیر کره جنوبی در مهار و کنترل این بیماری، دولت کره برای اطمینان خاطر، تاریخ پیشین اتمام قرنطینه‌ها و فاصله اجتماعی (۵ آوریل، ۱۷ فروردین)، را به منظور کاهش مبتلایان کووید ۱۹ تا کمتر از ۵۰ نفر در روز تمدید کرد. بدین ترتیب دولت اعلام کرد که سیاست‌های قرنطینه و حفظ فاصله اجتماعی، تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها، موزه‌ها، کنسرت‌ها، کتابخانه‌ها و... که قرار بود در ۵ آوریل پایان یابد تا ۱۹ آوریل (۳۱ فروردین) ادامه خواهد یافت. مطابق دستور موکد شهردار سئول تمامی کافه‌ها، کلوپ‌های شبانه و سایر مناطق تفریحی که موجب تجمع‌های عمومی می‌شوند، تا ۱۹ آوریل همچنان تعطیل شدند (شهردار سئول، ۲۰۲۰).

در این دوره، دولت تلاش کرد برای احیای زندگی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه تا آنجا که ممکن است شرایط را چند گام به سمت عادی‌تر شدن سوق دهد، تا از پیامدهای ناگوار بحران کووید ۱۹ بر جامعه کاسته شود. یکی از اقدامات در این دوره رصد کردن مداوم بهبودیافتگان از کرونا بود. مثلاً در ۱۷ آوریل رسماً اعلام شد که ۱۶۳ نفر از افرادی که بهبودی کامل حاصل کرده بودند، مجدداً تست کرونای آنها مثبت شده است (لی، ۲۰۲۰). در ادامه به مهمترین موارد این اقدامات اشاره می‌شود.

۱-۱-۲- بسته‌های حمایت اقتصادی دولت

همان‌گونه که در قسمت قبل و ذیل اقدامات مختلف دولت کره برای مدیریت بحران کرونا به آن اشاره شد، دولت برای تداوم حیات اقتصادی گروه‌های مختلف تولیدکننده، تجار، مشاغل خرد و ... بسته‌های مختلفی به آن‌ها اختصاص داده است. در اینجا از تکرار آنها خودداری می‌شود. در این دوره، دولت در ادامه همان فعالیت‌های صورت گرفته در دوره قبل، بسته‌های مختلف حمایت مالی را برای گروه‌های اجتماعی و فعالیت‌های مختلف اقتصادی در نظر گرفت. نمونه آن تخصیص بسته‌های پشتیبانی رفاهی اضطراری و بسته‌های اضطراری رفاهی معیشتی برای گروه‌های کم‌برخوردار و نیازمند به کمک اورژانسی است (وزارت بهداشت و رفاه کره، ۲۰۲۰). همچنین، به تعویق انداختن و تخفیف حق بیمه و هزینه آب و برق خانوارهای کم‌درآمد و آسیب‌دیده از بحران کووید ۱۹ نیز مورد دیگری در این زمینه است (مون، در: جلسه اضطراری اقتصادی، ۲۰۲۰).

از جمله دیگر موارد مهم حمایت اقتصادی، حمایت از موسسات مالی خصوصی و موسسات مالی سیاست‌گذاری بود، زیرا به اعتقاد رئیس‌جمهور مون امور مالی از شرایط مهم و کلیدی برای همه مشاغل و شهروندانی بود که در حوزه‌های اقتصادی مشغول فعالیت هستند. به عقیده وی امور مالی از مهمترین بخش‌های کشور در بحران همه‌گیری جهانی کووید ۱۹ است و اهمیتی کادر پزشکی دارد. همانطور که فداکاری و اقدامات کادر پزشکی موجب نجات بیماران می‌شود، منابع مالی فعال و به موقع نیز موجب نجات مشاغل و اقتصاد جامعه خواهد شد. وی تأکید کرد که دولت به دنبال تامین منبع مالی اضطراری شامل کمک مالی به مشاغل کوچک، شرکت‌های کوچک، شرکت‌های متوسط و بزرگ هستیم که شامل کلیه زمینه‌های اقتصادی شامل بازار وام، اوراق بهادار شرکت‌ها، صندوق‌های مالی کوتاه مدت و ... می‌شود (مون، ۲۰۲۰).

مورد مهم دیگر اینکه به خاطر متضرر شدن شرکت‌های استارت‌آپی، شرکت‌های سرمایه‌گذاری، مشاغل تازه‌کار و کارآفرینان، و زیان دیدن صادرکنندگان، دولت بودجه‌ای را به جبران خسارات این شرکت‌ها اختصاص داد. همچنین در مورد صادرکنندگان، دولت نمایشگاه‌های آنلاین و مشاوره‌های ویدیویی برای بازارهای هدف در اروپا، امریکا و چین، ایجاد کرد و نیز تمدید حمل و نقل رایگان برای شرکت‌های متوسط و کوچک تا یک سال را تضمین کرد (وزارت تجارت، صنعت و انرژی، ۲۰۲۰).

۲-۱-۲- بازگشایی سلامت-محور فعالیت‌های اقتصادی

با توجه به لزوم از سرگیری فعالیت‌های اقتصادی و اشتغال افراد، به ادارات دولتی اختیاراتی داده شد و از آنها خواسته شد تا حد ممکن از شمار کارکنان در محل اداره بکاهند، و اولویت را به دورکاری و کار در منزل دهند. در مورد دیگر مشاغل ضروری و تولیدی و کارخانجات نیز دولت کره توصیه‌ای مشابهی کرد. همچنین، آنجا که ضرورت حضور کارکنان در محل کار وجود داشت نیز دستورات مؤکدی برای حفظ فاصله اجتماعی، صادر کرده که ادارات و اماکن مختلف ملزم به رعایت آنها هستند. لازم به ذکر است که، بر پایه و بستر عظیم نرم‌افزار و سخت‌افزار و اینترنت پر حجم و پرسرعت در کره جنوبی، هم در ادارات و محل اشتغال و هم در منزل افراد، امکان دورکاری در کره جنوبی به راحتی فراهم است. و به جز در موارد ضرورت، افراد نیازی به حضور فیزیکی در محل کار ندارند.

تصویر ۳: میزهای غذاخوری مراکز آموزشی و محیط‌های کار در کره با رعایت طرح فاصله‌گذاری

۲-۱-۳- بازگشایی محدود دانشگاه‌ها و تمدید تعطیلی کلیه مدارس، مهد کودک و کودکانها

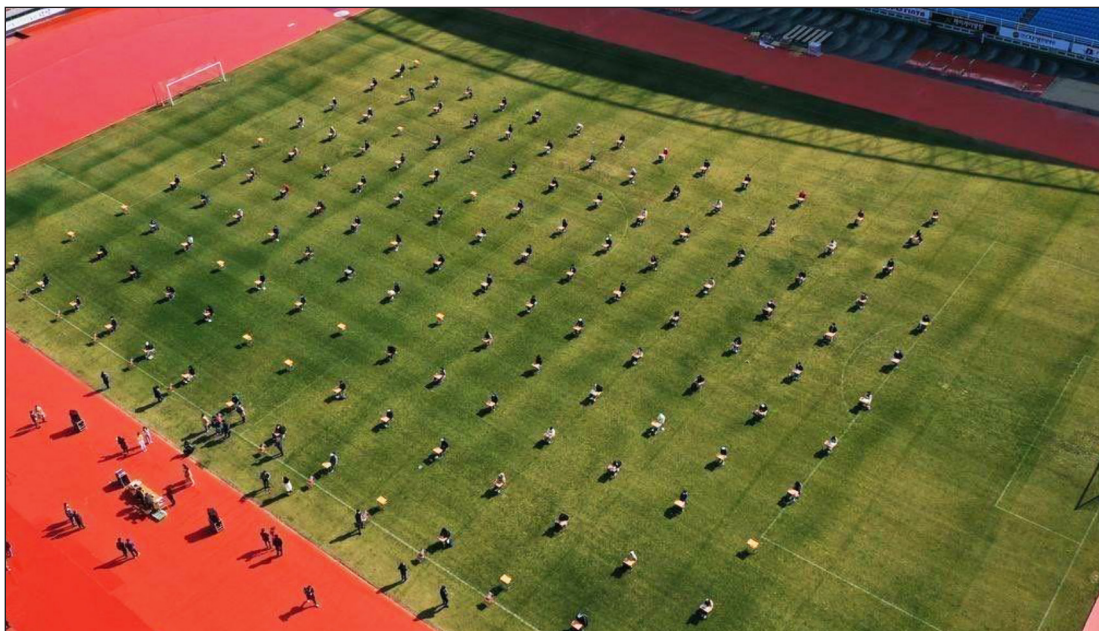
وزارت آموزش و پرورش کره جنوبی در ۱۷ مارس با توجه به شیوع ویروس کرونا در سئول و سطح کشور اعلام کرد تعطیلی کلیه مدارس، مهد کودک و کودکانها که پیش‌تر ۴ هفته اعلام شده بود، را ۲ هفته دیگر تا ۶ آوریل تمدید کرد (سفارت ایران در کره جنوبی الف، ۱۳۹۹).

در مورد دانشگاه‌ها نیز کلاس‌های حضوری در این دوره تعطیل اعلام شد، و به دانشگاه‌ها اختیار داده شد، تنها به اساتید و دانشجویانی که در آزمایشگاه‌ها فعالیت می‌کنند یا نوع فعالیت آنها به گونه‌ای نیست که سبب تجمع گردد و می‌توانند قواعد فاصله اجتماعی و قرنطینه را لحاظ کنند، بنا به تشخیص دانشگاه اجازه حضور در پردیس دانشگاه‌ها داده شود. بر اساس گفتگویی که در همین رابطه با دانشجویان چند دانشگاه داشته‌ایم، در این دوره بخش‌های اداری دانشگاه‌ها با رعایت کاهش نفرات و نیز اساتید به صورت محدودتر حضور دارند. خوابگاه‌ها عمدتاً تعطیل هستند. غالباً دانشجویانی که حضور دارند نیز

دانشجویان تحصیلات تکمیلی و اساتید آنها هستند. کلاس‌های حضوری تعطیل است و به صورت آنلاین برگزار می‌شوند. امتحانات دانشگاه‌ها نیز تنها در صورت رعایت فاصله اجتماعی، و آن هم بیشتر در فضای باز برگزار می‌شود.

تصویر ۴: برگزاری امتحانات دانشگاه‌ها، مدارس و آزمون‌های استخدامی در فضاهای باز با فاصله حدود ۵ متر

علاوه بر آن، مراکزی چون مدارس، دانشگاه‌ها، آکادمی‌های خصوصی، کلیساها و نیز تمامی مراکزی که باعث اجتماع انبوه و اجتناب‌ناپذیر می‌شوند، اگر برحسب ضرورت باید فعالیتی جمعی در آنها صورت گیرد، ضمن دریافت تأییدیه از سوی دولت ملزم به رعایت موارد زیر هستند:

۱- تمامی مدرسان، دانش‌آموزان، هنرجویان و همه کسانی که در این مراکز حضور می‌یابند ملزم استفاده از ماسک و دستکش هستند.

۲- هنگام برگزاری سخنرانی‌ها و جلسات عمومی، حفظ فاصله ۱ الی ۲ متری الزامی است.

۳- استریل کردن محیط به صورت ۲ بار در روز ضروری است.

۴- استاده از تهویه مناسب به جهت جلوگیری از تجمع آلودگی لازم است.

۵- وضعیت سلامت کارکنان، مدرسان، دانش‌آموزان و دیگر افراد حضور یافته در این مراکز روزانه مورد ارزیابی قرار می‌گیرد (ستاد پاسخ‌گویی به ایمنی در برابر بلاهای طبیعی، ۲۰۲۰).

۴-۱-۲- تداوم تعطیلی پارک‌ها و تفرجگاه‌های عمومی

علاوه بر مواردی که در بندهای فوق بیان شد، سیاست کنترل و ممنوعیت حضور در طبیعت، پارک‌ها و تفرجگاه‌های عمومی، تا اواسط آوریل ادامه یافت. در این زمینه تاکید شد که ناقضان آن با جریمه مواجه خواهند شد.

تصویر ۵: تعطیلی تفرجگاه‌های عمومی در کره با نظارت نیروهای پلیس

۵-۱-۲- تداوم تعطیلی اماکن و اجتماعات مذهبی و برگزاری دعا در ماشین

به کلیساها و اماکن مذهبی اجازه بازگشایی داده نشد. اما، آنها در پارکینگ‌ها و با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی، مثلاً در حالی که افراد در ماشین خود نشسته بودند، اقدام به برگزاری دعا و مراسم مذهبی می‌کردند. در برگزاری این مراسمات از افراد شرکت‌کننده هنگام ورود با تب‌سنج و دیگر وسایل سنجش مربوط به کرونا، تست گرفته می‌شد.

تصویر ۶: برگزاری دعا در پارکینگ کلیسا، با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی

منبع: هی نیوز (۲۰۲۰)

SOCIAL SECURITY
RESEARCH INSTITUTE

موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

گزارش نوزدهم
WWW.SSOR.IR

| ۲۳

۶-۱-۲- برگزاری انتخابات پارلمان ملی

بیست و یکمین دوره انتخابات پارلمان ملی کره جنوبی که مقرر بود در ۱۵ آوریل، ۲۷ فروردین، برگزار شود، با موفقیت دولت در کنترل بیماری در موعد مقرر و با رعایت موارد بهداشتی و فاصله اجتماعی برگزار شد، و ۶۶ درصد از واجدین شرایط نیز در آن مشارکت کردند؛ این میزان از مشارکت، بالاترین درصد مشارکت مردمی در ۲۸ سال گذشته بوده است (یونهاپ، ۲۰۲۰).

۷-۱-۲- گسترش باجه‌های تست کرونا سیار

با موفقیت‌آمیز بودن به‌کارگیری آزمایشگاه‌های سیار در پارکینگ‌ها (درايو-این)، دولت برای گسترش آن و تست‌گیری گسترده‌تر نوعی باجه‌های سیار تعبیه و در سطح شهرها مستقر کرد که می‌توانستند به همان سرعت «درايو-این» از افراد تست کووید-۱۹ بگیرند.

تصویر ۷: باجه تست سرپایی (walk-through testing station) کرونا

منبع: یونهاپ (۲۰۲۰ب)

بنابر آنچه کوریا تایمز در ۳۱ مارس (۱۲ فروردین ۱۳۹۹) درج کرد، چانگ نخست‌وزیر کره اعلام کرد که سال تحصیلی جدید از ۹ آوریل به صورت آنلاین آغاز می‌شود تا بازگشایی مدارس به صورت گام به گام صورت پذیرد (کوریا تایمز، ۲۰۲۰).

به طور کلی، در این دوره، مجموعه چنین اقداماتی و همه‌جانبگی برنامه‌های دولت و همراهی جامعه با آن سبب شد، علیرغم بازگشایی بیشتر فعالیت‌های اقتصادی از ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) به بعد، آمار روزانه بهبودیافتگان از تعداد مبتلایان به کووید-۱۹ در کره پیشی گیرد، و آمار بیماران کرونا از ۷۳۶۲ مورد فعال در ۲۱ اسفند به ۴۸۰۲ مورد در ۱۳ فروردین ۱۳۹۹ (۱ آوریل)، و پس از این دوره، با تمدید مجدد محدودیت‌ها تا ۵ می به ۱۹۶۷ مورد در ۲۴ آوریل (۵ اردیبهشت) کاهش یابد. در ۸

فروردین (۲۷ مارس) اعلام شد که ۹۱ مورد ابتلای جدید به این بیماری و ۳۸۲ مورد بهبودیافته (بهبودیافتگان بیش از ۴ برابر مبتلایان) در کشور وجود داشته است. آمار مبتلایان جدید کشور کره در روزهای ۲۲، ۲۳ و ۲۴ آوریل به ترتیب ۱۱، ۸ و ۶ نفر اعلام شده است (سو، ۲۰۲۰)؛ موفقیتی چشم‌گیر.

لازم به ذکر است، برای اتمام این دوره و برداشتن محدودیت‌ها نیز مهمترین شاخص اعلام شده از سوی دولت «رسیدن به آمار کمتر از ۵۰ نفر مبتلای جدید در روز» بود. تا پایان این دوره، دولت کره به این هدف دست یافت. خبرگزاری رسمی یونهاب در ۱۸ آوریل اعلام کرد که برای اولین بار در دو ماه گذشته، آمار مبتلایان به زیر ۲۰ نفر در روز (۱۸ مورد مثبت جدید) رسیده است. از ۱۲ آوریل به بعد نیز به صورت مداوم آمار روزانه موارد جدید کمتر از ۳۰ مورد مثبت بوده است. با این حال، دولت اعلام کرد، محدودیت‌ها را در سطحی کمتر، تا ۵ می تمدید کرده است.

۲-۲- مرحله چهارم: به سوی عادی‌سازی با محدودیت اندک

این دوره از ۲۰ آوریل تا ۵ می، ۱ تا ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۹، به طول انجامید. پس از ۱۹ آوریل، دولت کره جنوبی به دوره ثبات در رابطه با روند مبتلایان و آمار مرگ و میر ناشی از این بیماری رسید؛ به تعداد کمتر از ۲۰ مبتلای جدید در روز، که این آمار باعث شناخته شدن کره جنوبی به عنوان کشور پیشرو و موفق در جهت مهار بیماری کووید-۱۹ شد. دولت کره جنوبی، روز شنبه ۱۸ آوریل (۳۰ فروردین) اعلام کرد، پس از ۱۹ آوریل، دوره کنترل را به صورتی کمتر سختگیرانه و محدودتر از ۲۰ آوریل تا ۵ می (۱ تا ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۹) تمدید کرده است. دولت در آن زمان اعلام کرد که پس از تاریخ مذکور، محدودیت‌ها پایان می‌یابد (یونهاب، ۲۰۲۰b).

در مورد این دوره، پارک وزیر بهداشت دولت کره گفته بود تمدید دوره چهارم، علیرغم کاهش موارد ابتلا به کمتر از ۵۰ مورد که هدف مورد نظر دولت بود، به این دلیل است که هنوز مواردی از ابتلا وجود دارد که از ریشه‌های ناشناخته واگیر شده است؛ این ناشناخته بودن ریشه و زنجیره انتقال به افراد نگران کننده است (پارک، ۲۰۲۰).

در این دوره، همچنان فاصله‌گذاری اجتماعی الزامی بود، اما آسان‌گیری‌هایی نیز در مواردی اعمال می‌شد؛ مثلاً در مورد تجمعات مذهبی و آزمون‌های استخدامی. نخست‌وزیر گفته بود همچنان حفظ فاصله در اماکن عمومی و ضد عفونی کردن روزانه در دستورکار قرار دارد. همچنین، کلیساها، باشگاه‌های ورزشی، بارها، آموزشگاه‌ها، تفریحگاه‌های بیرونی، پارک‌های جنگلی و فضاهای باز ورزشی با رعایت قواعد بهداشتی و پروتکل‌ها می‌توانستند بازگشایی شوند. اما در مدارس همچنان کلاس‌ها به صورت آنلاین برگزار می‌شد. همچنین، خبرگزاری یونهاب از نخست‌وزیر کره نقل کرد که از ماه می مسابقات ورزشی قهرمانی در زمین‌های رو باز با رعایت تمهیدات بهداشتی لازم، و بدون تماشاگر از سر گرفته می‌شوند (یونهاب، ۲۰۲۰g) که در عمل نیز چنین شد.

تصویر ۸: بازگشایی پارک‌ها و تفریحگاه‌های عمومی به روی مردم

منبع: خبرگزاری یونهاپ (۲۰۲۰)

به نظر می‌رسد، در کنار موارد فوق الذکر، هدف دولت کره از وضع مرحله چهارم، این بوده است که به یکباره وضعیت را عادی اعلام نکنند که مبادا همه دستاوردهایش بر باد رود. همچنین، فرصت لازم برای انجام تمهیدات و اقدامات لازم پیش از عادی‌سازی را داشته باشد. علاوه بر این، این اقدامات مرحله‌بندی شده برای به آزمون گذاشتن محتاطانه حرکت به سمت عادی‌سازی نیز بوده است؛ تا براساس بازخوردی که در این مرحله می‌گیرد، در مورد برداشتن بیشتر محدودیت‌ها و عادی‌سازی امور تصمیم بگیرد.

در این دوره نیز تمامی مدارس، مهدکودک‌ها و آن مراکز عمومی که می‌توانند منجر به شلوغی و افزایش شیوع این بیماری گردند همچنان تعطیل اعلام شدند که تا ۵ می ادامه داشت و کلاس‌ها و جلسات به‌صورت آنلاین برگزار شد.

۳-۲- مرحله پنجم: عادی‌سازی با رعایت پروتکل‌ها

این مرحله از ۶ می (۱۷ اردیبهشت) آغاز شد و تا ۱۸ آگوست (۱۸ مرداد ۱۳۹۹) ادامه یافت. کره جنوبی از ۱۸ آوریل به بعد، آمار مبتلایان روزانه‌اش کمتر از ۲۰ نفر در روز بوده است. در این مرحله، دولت به سمت عادی‌سازی بیشتر امور حرکت کرد. پس از ۵ می، دولت محدودیت‌های کرونایی را کمتر کرد، اما همچنان گوش به‌زنگ بود و کنترل را رها نکرد، و رعایت پروتکل‌ها همچنان الزامی بوده است.

در مورد ورود و خروج به/از کشور همچنان کنترل دقیق صورت گرفت. پروتکل‌ها در ادارات، مراکز آموزشی و اماکن عمومی برقرار بود. اکثر شهروندان کره‌ای نیز آنها را رعایت می‌کردند. دولت نیز از طریق رسانه‌ها دستورات بهداشتی لازم را برای مردم صادر می‌کرد.

رعایت پروتکل‌های بهداشتی مانند زدن ماسک، رعایت فاصله اجتماعی، ساعات کاری مطمئن و محدودتر و ضد عفونی کردن اماکن در همه محیط‌های بیرون از منزل الزامی بوده است، و برای محیط‌های شخصی و خانگی نیز پروتکل‌های بهداشتی

لازم به افراد و خانواده‌ها به صورت توصیه‌هایی موکد از سوی دولت و رسانه‌ها تبلیغ می‌شد. یک نمونه از این تبلیغات در تصویر ۹ مشاهده می‌شود.

تصویر ۹: نمونه پروتکل بهداشتی مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره برای افراد عادی و دارای علائم

질병관리본부
KCDC

1339
국립중앙의료원
국립중앙의료원 콜센터

COVID-19 Guideline

The general public

Wash your hands thoroughly with soap and running water

Cover your mouth and nose with your elbow when coughing or sneezing

Do not touch your eyes, nose, or mouth with unwashed hands

Be careful especially people who pregnant women, over 65 years old, people with chronic disease

Avoid coming in contact with people having fever or respiratory symptoms

Wear a facemask when visiting a health facility

Avoid visiting a crowded place

Person with symptoms*

* Person having fever or respiratory symptoms

Do not go to school or work and avoid outdoor activities

Take a rest at home and monitor the symptoms for 3-4 days

Visit a triage health center, when fever (>38°C) continues or other symptoms get worse

Consult with KCDC Call Center at 1339, a local code+120 or a local health center

Use a personal vehicle and wear a facemask when visiting a health facility

Inform your healthcare provider of a travel history and contact history with persons with respiratory symptoms

COVID-19 Outbreak reported regions in Korea

Avoid visiting other regions or having outdoor activities and (Persons in isolation) Please follow guidance provided by physicians and public health authority.

* For more information on COVID-19, visit COVID-19 official homepage ncov.mohw.go.kr Issue Date: 2020. 2. 25

منبع: KCDC (۲۰۲۰).

به طور کلی، دولت کره از اواسط اردیبهشت به بعد، ضمن رعایت پروتکل‌ها، وضعیت را به حالت نسبتاً عادی برگرداند، ضمن رعایت پروتکل‌ها، و در حال در حالت آماده‌باش قرار داشت. در این مرحله، در وضعیت معمول، ضمن رعایت پروتکل‌های بهداشتی، حیات اجتماعی و اقتصادی جریان داشته و هر زمان که در نقطه‌های بیماری دوباره اوج می‌گرفت دولت آن محدوده یا محله را سریعاً کنترل می‌کرد، از افراد آن محدوده و کسانی که با افراد مبتلا در ارتباط بوده‌اند سریعاً تست کرونا می‌گرفت و اعمال محدودیت در آنجا را تا وقتی که شرایط شیوع در آنجا به حداقل برسد، ادامه می‌داد. نمونه آن را شهرداری سئول در مورد محله بین‌المللی ایتهون اعمال کرد، بدون اینکه زندگی دیگر محلات و نقاط شهر را مختل کند؛ زیرا که رستوران‌ها و دیسکوهای این محله با گسترش ناگهانی کرونا مواجه شده بود. در ۸ می (۱۹ اردیبهشت) شهردار سئول گزارش کرد ۱۵ مورد جدید ابتلا به کرونا در کلوب‌های محله ایتهوون مشاهده شده است، پس از آن، تست‌گیری گسترده از همه کلوب‌ها، مغازه‌ها و اماکن تجاری و تفریحی این منطقه آغاز شد. آنها ظرف یک هفته اعمال محدودیت و کنترل، تا ۱۴ می از بیش از ۲۴۰۰۰ نفر از کارکنان، ساکنان و مراجعان به این منطقه تست کرونا گرفتند. مشخص شد که جمعاً ۱۹۰ نفر بر اثر این موج به کرونا مبتلا شده‌اند. پس از آن، وضعیت در این محله نیز به حالت نسبتاً عادی بازگشت و محدودیت‌های خاص برداشته شد (یونهاب، ۲۰۲۰f).

در این مرحله، روند عادی‌سازی گام به گام و تدریجی نیز بیشتر شد، و مواجهه با مواردی چون مورد ایته-ون یا دیگر نقاط سبب خلل در برنامه دولت نشد. در واقع، دولت در ماههای اولیه با اعمال کنترل و عدم تسامح در مقابل هیچ گروهی، بویژه گروه‌های مذهبی، توانست تا پایان مرحله چهارم به ثبات نسبی در کنترل بیماری برسد. مراکز تست و درمان را مستقر کرد. مبادی ورودی و خروجی کشور را تحت کنترل بهداشتی درآورد. در این مرحله، فقط هر خیابان یا محله‌ای که بحرانی می‌شد را برای یک تا دو هفته کنترل و موارد را شناسایی و درمان می‌کند، و روند عادی‌سازی بیشتر و بازگشایی اماکن با رعایت پروتکل‌های بهداشتی ادامه داشت. مثلاً، در ادامه همین روند، از ۲۰ می (۳۱ اردیبهشت) دبیرستان‌ها پس از تأخیری دو ماهه با رعایت پروتکل‌های بهداشتی بازگشایی شدند (یونهاب، ۲۰۲۰a).

تصویر ۱۰: بازگشایی دبیرستان‌ها در شهر دائجون، با ماسک، فاصله ۱/۵ متری و پوشش پلاستیکی روی میز دانش‌آموزان

منبع: یونهاب (۲۰۲۰a)

نمونه دیگر روند عادی‌سازی در مورد بازگشایی خطوط پرواز خارجی بوده است؛ بازگشایی ده‌ها مسیر پرواز بین‌المللی توسط کوریا ایر شرکت هوایی کره جنوبی. بزرگترین شرکت حمل و نقل این کشور ده‌ها مسیر بین‌المللی خود را از اول ژوئن بازگشایی کرد. در بیانیه این شرکت آمده است که مسیرهای بازگشایی‌شده شامل واشنگتن، سیاتل، ونکوور، تورنتو، فرانکفورت، سنگاپور، پکن و کوالالامپور است. این امر با هدف آماده‌سازی برای افزایش تقاضای سفر پس از کاهش محدودیت‌های ورود کشورهای مختلف برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا بوده است. کوریا ایر قبل از شیوع ویروس بیش از ۹۰۰ پرواز در ۱۱۰ مسیر ارائه می‌داد. از اواخر ماه مارس بیش از ۹۰ درصد پروازها در مسیرهای بین‌المللی متوقف شد، زیرا تعداد فزاینده‌ای از کشورها مرزهای خود را به دلیل شیوع ویروس کرونا بسته یا اقدامات دیگری را در رابطه با مسافران ورودی انجام داده بودند (سفارت ایران در کره جنوبی ب، ۱۳۹۹).

این روند افزایشی عادی‌سازی امور تا ۱۹ آگوست (۲۹ مرداد) ادامه یافت. اما پس از آن با بحرانی شدن شرایط و افزایش آمار روزانه مبتلایان دولت بازگشت به کنترل را در پیش گرفت، که در ادامه بدان می‌پردازیم.

۳. مرحله ششم: بازگشت به کنترل

پس از دوره‌ای سه ماه و نیمه و عادی‌شدن نسبی شرایط، در ۱۴ آگوست (۲۴ مرداد) که پزشکان در اعتراض به دولت در مرکز شهر سئول تظاهرات کردند و همزمان مواردی از مبتلا شدن مربوط به کلیسای سارانگ جیل در شمال شهر سئول گزارش شد، دوباره آمار روزانه ابتلای به کرونا به بیش از ۱۰۰ مورد رسید. در هفته سوم آگوست که برای چند روز متوالی آمار مبتلایان روزانه ۳ رقمی شد و سپس برای ۳ روز متوالی تا ۱۸ آگوست به بیش از ۳۰۰ نفر در روز افزایش یافت، دولت کره بازگشت به کنترل، از ۱۹ آگوست (۲۹ مرداد ۱۳۹۹) به بعد را اعلام کرد که تا ۱۱ اکتبر (۲۰ آبان ۱۳۹۹) ادامه یافت. البته، در این دوره سطح هشدار اعلام شده مثل دوره اول کنترل، که دولت کنترل شدید و وضعیت جنگی اعلام کرده بود، نبود. به این دلایل (۱) سطح مبتلایان روزانه در آن حد نبود، (۲) دولت تجربه موفق چند ماه گذشته را داشت و گروه‌ها و سازمان‌ها و امکاناتی که پیش‌تر بدان پرداختیم همه مستقر شده‌اند (۳) مهمتر از همه اینکه، دولت اعلام کرد نگران تبعات اقتصادی امر است و اگر سطح هشدار بالا (۳) صادر کند باید ادارات، مراکز آموزشی، و کارگاه‌ها و مشاغلی که متضمن اجتماع ۱۰ نفر یا بیشتر هستند، تعطیل شوند که به زیان اقتصادی زیادی منجر خواهد شد (یونهایپ، ۲۰۲۰). در این دوره، که دولت سطح هشدار ۲ را اعلام کرد، محدودیت‌ها بدین صورت بود که اجتماعات بیش از ۵۰ نفر در فضاهای سرپسته و بیش از ۱۰۰ نفر در فضاهای باز ممنوع اعلام شد. همچنین، به مردم توصیه شد ترجیحاً در خانه بمانند (KCDC، ۲۰۲۰). این مرحله کنترل شامل سه دوره، با اندک تفاوت‌های زمانی در شدت و گستره جغرافیایی کنترل در کره بوده است که شرح آن در زیر آمده است.

۱-۳- کنترل‌ها از ۱۹ آگوست تا ۲۷ سپتامبر ۲۰۲۰

در این مرحله، دولت ابتدا ۱۰ روز کنترل را اعلام کرد، از چهارشنبه ۱۹ آگوست تا جمعه ۲۸ آگوست (۷ شهریور). بنا به گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره، در روزهای ۲۲ تا ۲۸ آگوست (۱ تا ۷ شهریور) آمار روزانه مبتلایان کشور به ترتیب ۳۱۵، ۳۸۷، ۲۵۸، ۱۶۴، ۳۰۷، ۴۳۴ و ۳۵۹ نفر بوده است. لذا، همچنان وضعیت کنترل مبنی بر فاصله‌گذاری اجتماعی و کاهش تردها در شهر برقرار است (KCDC، ۲۰۲۰). با تداوم روند بحران، دولت کنترل را ابتدا برای یک هفته دیگر تا ۴ سپتامبر ۱۴ شهریور تمدید کرد (خبرگزاری کیودو، ۲۰۲۰). مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره جنوبی در روز ۴ سپتامبر (۱۴ شهریور) آمار روزانه مبتلایان جدید به کووید ۱۹ را از ۱ تا ۴ سپتامبر به ترتیب ۲۲۲، ۲۵۳، ۱۸۸ و ۱۸۹ نفر اعلام کرد (KCDC، ۲۰۲۰). متعاقباً دولت مجدداً سیاست کنترل را تا دو هفته

دیگر (جمعه ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۰ و ۲۸ شهریور ۱۳۹۹)، و باز با ادامه یافتن بحران تا ۲۷ سپتامبر محدودیت‌ها را تمدید کرد (یونهایپ، ۲۰۲۰).

لازم به ذکر است، از نظر گستره مکانی نیز این کنترل‌ها در ۱۰ روز اول، ناحیه متروپلیتن پایتخت (شامل سئول و منطقه مجاور آن گیونگی) و منطقه اینچئون بود که حدود نیمی از جمعیت ۵۱ میلیونی کره جنوبی در این محدوده متمرکز بوده است، و در مورد دیگر مناطق کشور، این کنترل‌ها حالت توصیه‌ای برای رعایت پروتکل‌های بهداشتی داشته است. اما با تداوم بحران و گسترش آن در دیگر مناطق کشور، دولت کره محدودیت‌های سطح هشدار ۲ را از ۲۹ آگوست (۸ شهریور) به بعد برای کل کشور اعمال کرد (KCDC، ۲۰۲۰).

در این دوره، با توجه به اینکه بیشترین گسترش بیماری مربوط به پایتخت (منطقه متروپلیتن سئول) بوده است، دولت این محدوده شامل شهر سئول و استان مجاور و متصل بدان گیونگی را به همراه منطقه اینچئون که آن نیز متصل به سئول است را تحت کنترل درآورد. بنا بر اعلام دولت کره در ۱۸ آگوست برای هشدار سطح ۲ رعایت این موارد و محدودیت‌های زیر الزامی است و مابقی امور ضمن رعایت پروتکل‌ها به همان حالت قبلی جریان دارند.

۱-۳-۱- اجتماعات بیش از ۵۰ نفره در فضاهای سرپسسته و بیش از ۱۰۰ نفره در فضاهای باز ممنوع اعلام شده است. همچنین، به مردم توصیه شده است، ترجیحاً در خانه بمانند.

۲-۳-۱- رویدادهای ورزشی بدون تماشاگر برگزار می‌شوند.

۳-۱-۳- امکانات عمومی / ملی مانند استخرها، پارک‌ها، کتابخانه‌ها، موزه‌ها و ... که در فضای سرپسسته قرار دارند تعطیل اعلام شده‌اند.

۴-۱-۳- فعالیت‌های پرریسک، به استثنای مراکز لجستیکی و توزیع مواد و امکانات بهداشتی، شامل: بارها، کلوب‌های شبانه، سالن‌های رقص و آیین‌های کره‌ای، بارهای سنتی کره‌ای، تالارهای سرپسسته، سالن‌های آواز خوانی، کافه‌ها، بوفه رستوران‌ها، باشگاه‌های ورزشی سرپسسته برای فعالیت‌های گروهی و تیمی، هاگوون (مؤسسه‌های انتفاعی خصوصی) دارای بیش از ۳۰۰ نفر مراجعه‌کننده، و فروش‌های مستقیم تحویل خدمات درب منزل خریدار متوقف شده‌اند. ضمناً، دست حکومت‌های محلی برای افزودن به این موارد باز است.

۵-۱-۳- تسهیلات مورد استفاده عموم که خصوصی‌اند مانند سالن‌های عروسی، سالن‌های تئاتر و سینما، رستوران‌های بزرگ‌مقیاس که حداقل ۱۵۰ متر مربع‌اند، اماکن مذهبی، هاگوون (مؤسسه‌های انتفاعی خصوصی دارای کمتر از ۳۰۰ نفر عضو)، پارک‌های آبی، دستشویی‌ها و حمام‌های عمومی، سالن‌های کنسرت، سوناها، سالن‌های عزاداری متوفیان، و سالن‌های ورزشی سرپسسته، باز هستند، اما باید پروتکل‌های بهداشتی و فاصله اجتماعی را دقیقاً رعایت کنند، و نیز هرگونه تجمع افراد و حضور گروهی در آنها ممنوع است. ضمناً، دست حکومت‌های محلی برای افزودن به این موارد باز است.

۶-۱-۳- تسهیلات رفاهی عمومی و مراکز مراقبتی روزانه، به استثناء خدمات اورژانسی خدمات کودک، توصیه می‌شود که تعطیل شوند.

۷-۱-۳- مدارس باید برنامه‌هایشان را به گونه‌ای تنظیم کنند که در دبیرستان‌ها دو سوم دانش‌آموزان و در مابقی مدارس یک سوم دانش‌آموزان حاضر باشند.

۳-۱-۸- در موسسات و مراکز کار و اشتغال دولتی تلاش و برنامه‌ریزی شود که افراد دورکاری کنند، و بیش از دو سوم کارکنان در محل کار حاضر نباشند.

۳-۱-۹- در موسسات و مراکز کار و اشتغال خصوصی توصیه می‌شود همانند موسسات و مراکز کار و اشتغال دولتی عمل کنند.

۳-۱-۱۰- استفاده از ماسک و رعایت فاصله اجتماعی در تمامی وسایل و اماکن عمومی و فروشگاه‌ها و اماکن فوق‌الذکر الزامی است.

۳-۱-۱۱- افراد حقیقی و حقوقی که از قوانین فوق و دیگر قوانین محدودیت‌ها در دوره کرونا تخطی کنند با جریمه ۳ میلیون وون (حدود ۲۶۰۰ دلار) مواجه خواهند شد (وزارت سلامت و رفاه کره جنوبی، ۲۰۲۰: ۱۰-۳).

۳-۱-۱۲- تمامی خارجی‌ها و کره‌ای‌هایی که از خارج وارد کشور می‌شوند، ملزمند در ورودی‌های زمینی، دریایی و هوایی کشور ضمن انجام تست‌های سلامت، دوره ۱۴ روزه قرنطینه را سپری کنند (KCDC، ۲۰۲۰).

۳-۲- کنترل دو هفته‌ای ویژه منطقه متروپلیتن و اینچئون از ۵ تا ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۰

وقتی که از یک طرف بحران کرونا در حال افزایش بود و محدودیت‌های سطح ۲ کفایت نمی‌کرد، و از طرف دیگر به خاطر ملاحظات اقتصادی و سایر ملاحظاتی که پیش‌تر ذکر شد، هشدار سطح بالاتر و محدودیت‌هایی مانند دوره کنترل اولیه در فوریه (هشدار سطح ۳) به مصحلت نبود، نخست‌وزیر کره اعلام کرد که می‌خواهد اندک محدودیت‌هایی به موارد مذکور در قسمت قبل اضافه کند، و به اصطلاح آن را هشدار در سطح ۲/۵ نامید. این محدودیت‌ها از ۵ تا ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۰ و تنها برای محدوده متروپلیتن سئول و منطقه اینچئون اعمال شد، و پس از آن تاریخ دوباره محدودیت‌ها به همان سطح ۲ بازگشت و برای کل کشور اعمال شد (یون‌هپ، ۲۰۲۰).

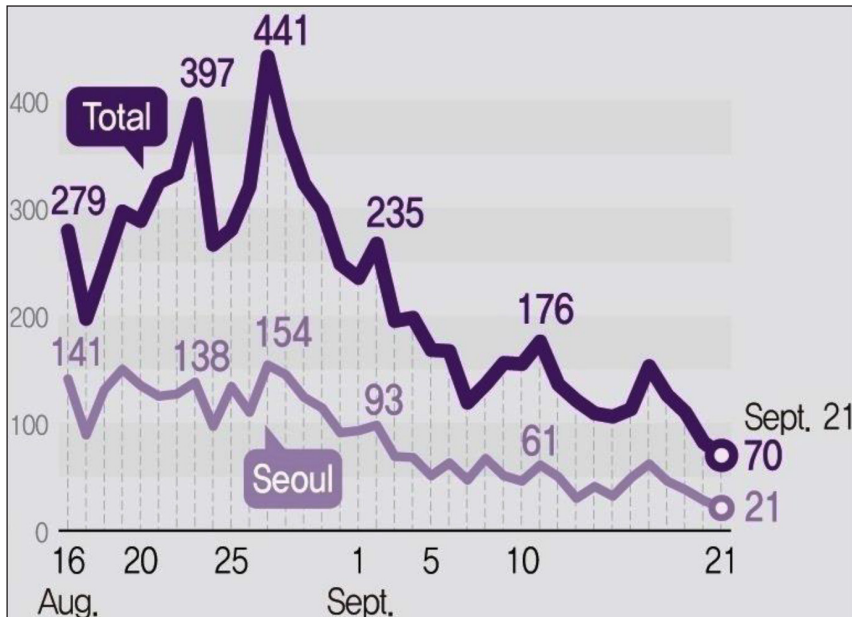
بنا بر اعلام نخست‌وزیر کره مطابق این محدودیت‌ها، مراکزی مانند رستوران‌ها و اغذیه‌فروشی‌های مشابه آن تنها می‌توانند تا ساعت ۲۱ فعالیت داشته باشند، و غذاهای بیرون‌بر نیز تنها از ساعت ۲۱ تا ۵ صبح اجازه فعالیت دارند. نانوائی‌ها، بستنی‌فروشی‌ها و کافه‌های زنجیره‌ای مستقر در فضاهای سر بسته تنها اجازه رساندن و تحویل اجناس به مشتری در محل اقامت و استقرار مشتری‌ها را دارند و حق پذیرش مشتری در محل فروشگاه را ندارند. فعالیت‌هایی مانند باشگاه‌های ورزشی و تناسب اندام در فضای سر بسته و مدارس و آموزشگاه‌های کمک‌آموزشی که متضمن حضور ۱۰ نفر یا بیشتر هستند متوقف می‌شوند. با اعمال محدودیت‌های این سطح انتظار می‌رود آمار مبتلایان روزانه به زیر ۱۰۰ نفر برسد (کوری‌ا هرال d، ۲۰۲۰).

۳-۳- ماحصل دوره کنترل اخیر

این سیاست کنترل که هم در مراحل قبل و هم اکنون جواب داده است، در این مرحله نیز آمار روزانه مبتلایان را به طرز چشمگیری کاهش داده است. بنا به گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری کره جنوبی آمار مبتلایان روزانه از ۱۷ تا ۲۳ سپتامبر نیز آمار روزانه مبتلایان به ترتیب ۱۵۳، ۱۲۶، ۱۱۰، ۸۲، ۷۰، ۶۱ و ۱۱۰ نفر اعلام شده است، که نسبت به اوج بحران جدید در اواسط آگوست (۴۴۱ نفر روزانه) حدود ۷۵ درصد کاهش داشته است (KCDC، ۲۰۲۰). در عین حال، کنترل تا ۲۷ سپتامبر (۶ مهر) اعمال خواهد شد، و دولت آن موقع، بسته به میزان موفقیت محدودیت‌ها در کاستن آمار مبتلایان روزانه، در مورد اتمام یا تمدید دوره کنترل تصمیم‌گیری خواهد کرد؛ تا جایی که آمار مبتلایان روزانه به کمتر از ۵۰ نفر برسد. نمودار ۳ روند تحولات روزانه و تعداد مبتلایان در دوره در کل کشور کره و متروپلیتن سئول از ۱۶ آگوست ۲۰۲۰ (۲۶ مرداد ۲۰۲۰) تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۰ (۳۱ شهریور ۱۳۹۹) و موفقیت دولت کره در کنترل و کاهش بیماری را نمایش می‌دهد.

نمودار ۳: روند تحولات روزانه مبتلایان به کووید-۱۹ در کشور کره و سنول از ۱۶ آگوست تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۰

منبع: یونهایپ (۲۰۲۰h).

لازم به ذکر است، نتایج این روند کنترلی همچنان موفقیت‌آمیز بوده است و پس از آنکه از نیمه سپتامبر ۲۰۲۰ (۲۶ شهریور ۲۰۲۰) به بعد، آمار مبتلایان روزانه کشور کره معمولاً کمتر از ۱۰۰ نفر و در مواردی اندک بیش از ۱۰۰ نفر ماند، دولت کره جنوبی از ۱۲ اکتبر ۲۰۲۰ (۲۱ مهر ۱۳۹۹) به بعد سطح هشدار را به سطح ۱ کاهش داد. دولت علت این کار را اجازه دادن به رونق گرفتن مشاغل اعلام کرد. در این سطح محدودیت‌های مربوط به مشاغل و فعالیت‌های پرخطری مانند رستوران‌ها، باشگاه‌ها، آموزشگاه‌ها و کلیساهایی که ۳۰۰ نفر یا بیشتر عضو دارند برداشته می‌شود. در ضمن، کلیساهای و استادیوم‌های ورزشی نباید بیش از ۳۰٪ گنجایش‌شان پر شود. همچنین، دولت اعلام کرده است، ماسک زدن در تمامی مکان‌های عمومی، حتی پیاده‌روها، و وسایل نقلیه اجباری است، و ناقضین آن ۱۰۰ هزار وون معادل ۸۸ دلار جریمه خواهند. اگر فروشندگان و صاحبان مشاغلی که با عموم مردم سر و کار دارند از ماسک زدن خودداری کنند نیز ۳ میلیون وون (حدود ۲۶۰۰ دلار) جریمه خواهند شد (کوریایونگ‌انگ دیلی، ۲۰۲۰).

۴. جمع‌بندی

کره جنوبی به دلیل به‌کارگیری روش‌های منعطف به ویژه آزمایش‌های بسیار گسترده از مبتلایان و افراد مشکوک به کرونا، تدابیر قرنطینه منطقه‌ای و موفقیت در کنترل بیماری بدون فلج کردن کشور، به یک نمونه قابل توجه بین‌المللی در مبارزه با کرونا تبدیل شده است. به طور کلی، مجموعه چنین اقداماتی و همه‌جانبگی برنامه‌های دولت و همراهی جامعه با آن سبب شد، علیرغم بازگشایی بیشتر فعالیت‌های اقتصادی و جلوگیری از آسیب گسترده به اقتصاد کشور، دولت در کنترل بیماری با چالشی چندان سهمگیر مواجه نشود. علاوه بر این عوامل که سبب الگوگیری بسیاری از کشورها از کره شده است، به طور خاص نیز، تجربه مدیریت این نمونه موفق به دلایل زیر می‌تواند الگویی برای مدیریت بحران کرونا در ایران باشد.

۱- علاوه بر شباهت شیوه شیوع و ویژگی‌های کانون شیوع بیماری در کره جنوبی با ایران، زمان شروع بحران (به شکل بحران در آمدن آن) در کره نیز، همانند ایران، مربوط به اواخر ماه فوریه (دهه اول اسفند ماه ۱۳۹۸) بوده است. از آن موقع به بعد بود که هر دو کشور با شمار فزاینده بیماران کرونایی مواجه شدند و هر روز جای یکدیگر را به عنوان دومین کشور جهان پس از چین اشغال می‌کردند.

۲- با افزایش روزافزون مبتلایان به کووید-۱۹ در کره، همانند ایران، شیب صعودی بیماری از اوایل اسفندماه ۱۳۹۸ به شدت افزایش یافت، تا جایی که رئیس‌جمهور کره، مون جائه-این، برای کشور وضعیت جنگی اعلام کرد. در ۲۰ اسفندماه ۱۳۹۸ جمعیت مبتلایان در کره جنوبی به بیش از ۷۵۰۰ نفر و در ایران به حدود ۹۰۰۰ نفر رسید.

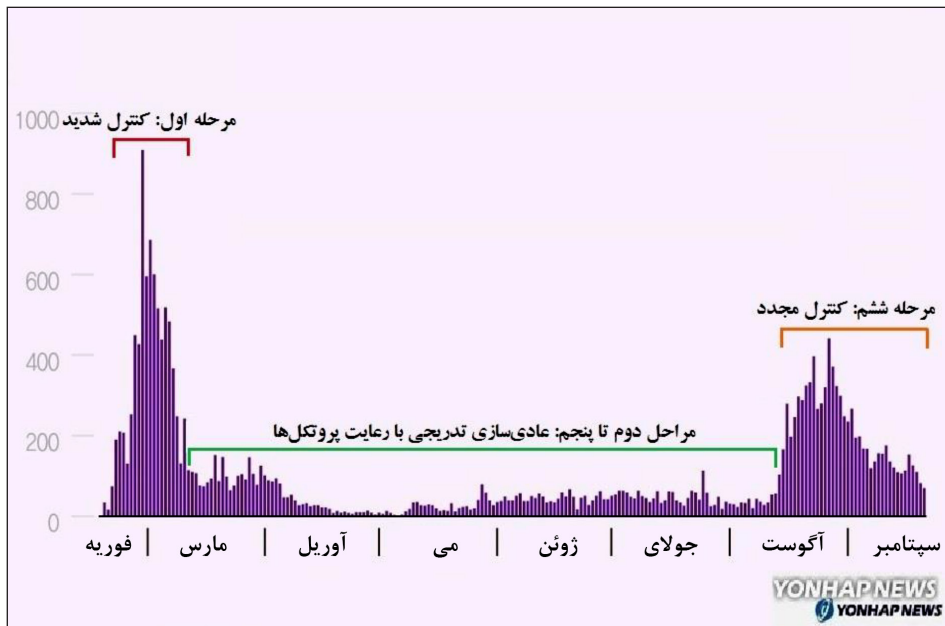
۳- در مورد بیماری‌های حاد تنفسی چون کووید-۱۹ آنچه برای بهبود بیماران بسیار اهمیت دارد نه میزان تخت‌های بیمارستانی بلکه میزان برخورداری از تخت‌های آی‌سی‌یو است که امریکا بیش از ۳ برابر کره از آن برخوردار است، و نرخ آن برای ایران، کره جنوبی، ایتالیا و اسپانیا نیز نزدیک به یکدیگر است. به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، میزان این تخت برای امریکا ۳۱/۷، ایتالیا ۵/۱۲، اسپانیا ۷/۹، ایران ۱۰ و کره جنوبی ۶/۱۰ می‌باشد. اما، کره تاکنون از همه این کشور موفق‌تر بوده است. پس بحث بر سر نوع مدیریت است و باید دید سیستم مدیریت سلامت در مواجهه با بحران چگونه عمل کرده است.

۴- علیرغم تراکم بالای جمعیت، سکونت حدود ۵۱ میلیون نفر در وسعتی نزدیک به استان اصفهان، و اقلیم سرد و مرطوب - نزدیک به شمال ایران که زیستگاه مناسبی برای ویروس کرونای جدید است - و اشتغال به تحصیل حدود ۷۰ هزار دانشجوی چینی در کره جنوبی، این کشور توانست در مدیریت بحران به خوبی عمل کند، و از تاریخی که روند بیماری در ایران همچنان به شدت افزایش یافته، کره جنوبی توانسته است شیوع بیماری را مهار کند و از شدت آن بکاهد، به گونه‌ای که از اواسط مارس ۲۰۲۰ وضعیت در آنجا به سمت عادی شدن رفت و سطح کنترل نسبت به شبه‌قرنطینه اولیه کمتر شد و از ۵ می ۲۰۲۰ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۹) به بعد این محدودیت کمتر هم شد. از اواسط آگوست ۲۰۲۰ به بعد دوباره کرونا اوج گرفت؛ این افزایش بسیار محدودتر از کشوری چون ایران بود، اما دولت کره تسامح نکرد و سریعاً اعمال کنترل را دوباره در پیش گرفت. با این حال، همانگونه که در آمارها نیز قابل مشاهده است، ابتلا و مرگ و میر ناشی از کووید ۱۹ در کره به مراتب کمتر از ایران بوده است؛ و بدین ترتیب بیشتر بودن محدودیت‌ها در کره جنوبی نسبت به ایران، به معنای بدتر بودن اوضاع در این کشور نیست، بلکه برعکس آن را نشان می‌دهد.

دولت کره از ابتدای شیوع بیماری روندی عقلایی را در پیش گرفت. این دولت که تجربه پیشین بیماری مرس خاورمیانه را نیز داشت، بیماری کرونا را دست کم نگرفت، با اجتماعات مختلف مذهبی و غیرمذهبی تسامح نکرد، و با برنامه‌ای مدون و جدیت در اجرای آن توانست بحران را در هر دو مرحله اوج‌گیری به‌خوبی کنترل کند. نمودار ۴ ضمن نشان دادن روند کلی بیماری کرونای جدید در کره، به خوبی نشان می‌دهد که در هر دو مرحله اوج‌گیری ناگهانی کرونا، چگونه دولت توانسته است با سیاست‌های کنترلی و برنامه همه‌جانبه بر بحران فایق آید.

نمودار ۴: روند تعداد مبتلایان تاییدشده کووید-۱۹ در کره از ۱۸ فوریه تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۰ (۲۹ بهمن ۱۳۹۸ تا ۱ مهر ۱۳۹۹)

منبع: یون‌هپ (۲۰۲۰h).

لازم به ذکر است، برای اتمام دوره‌های کنترل و رفتن به سمت عادی‌سازی و برداشتن محدودیت‌ها نیز، مهمترین شاخص اعلام شده از سوی دولت کره، رسیدن به آمار کمتر از ۵۰ نفر مبتلایان روزانه است، همانگونه که در مورد مرحله اول کنترل شدید نیز به همین معیار اتکا کرد.

باتوجه به آنچه تاکنون گفته شد، مهمترین و ثمربخش‌ترین سیاست‌های دولت کره که بر اساس آن توانست شرایط بحران را به‌خوبی پشت سر بگذارد، به ترتیب زیر است:

۱- کنترل فعالیت‌ها و فاصله‌گذاری اجتماعی؛ که میزان و گستره جغرافیایی اعمال این کنترل نیز بستگی به میزان و گستره جغرافیایی شیوع کرونا داشته است. در این روند کنترل، گرچه به اذعان رسانه‌های داخلی و خارجی عامل فرهنگی و سرمایه اجتماعی بالای دولت مبتنی بر اعتماد مردم به دولت و همراهی با برنامه‌های آن نیز موثر بود، اما روند تحولات، به‌خوبی نشان می‌دهد که مهمترین علت موفقیت در این زمینه، اعمال برنامه‌های کنترلی بوده است. علیرغم همراهی گسترده مردم، همین دولت اجبار قانونی و جریمه‌های سنگینی برای خاطیان داخلی و خارجی در نظر گرفت. مثلاً، جریمه نقدی ۳ میلیون وون معادل حدود ۲۶۰۰ دلار برای ناقضان قرنطینه و ناقضان پروتکل‌های بهداشتی که جزء آن دسته از مشاغل باشند که با عموم مردم سروکار دارند، این مبلغ، برابر با حقوق تقریبی یک ماه و نیم یک کارگر ساده با حداقل حقوق در کره است.

لازم به ذکر است، مورد دیگری که مؤید این است که مهمترین علت در کنترل بیماری کرونا در کره برنامه کنترل سختگیرانه و در عین حال همه‌جانبه دولت بوده این است که در مرحله اول که کنترل شدیدتر بود، با اینکه آمار روزانه مبتلایان به ۹۰۹ نفر رسید، میزان موفقیت نسبت به دوره دوم بحرانی‌شدن بیماری که اوج آمار روزانه مبتلایان به کمتر از نصف دوره اول بحران (۴۴۱ نفر) رسید، بیشتر بوده است. یعنی، هرچه سیاست کنترل و برنامه دولت سختگیرانه‌تر و اجرای آن با جدیت بیشتری همراه بوده، موفقیت در آن نیز بیشتر بوده است.

۲- همه‌جانبه بودن و حمایتی بودن برنامه دولت برای پوشش گروه‌ها و فعالیت‌های مختلف و جلوگیری از آسیب گسترده به گروه‌های اجتماعی و اقتصادی.

۳- همراهی مردم با دولت و سرمایه اجتماعی و اعتماد بالا در کشور کره، مانند بسیج فراگیر NGOها برای مدرسانی.

۴- بستر عظیم سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای مدیریت بحران، اشتغال و آموزش.

۵- سیستم اقتصادی چابک و با تاب‌آوری بالای کره جنوبی که اکنون یکی از موفق‌ترین اقتصادهای دنیا به حساب می‌آید.

۶- آموزش دادن به مردم و تبلیغات هدفمند رسانه‌ها و دولت.

دولت کره جنوبی در مدیریت بحران و برنامه‌ریزی گام به گام برای برون رفت از آن، اولویت‌های زیر را به ترتیب دنبال می‌کرده است:

(۱) سلامت جسمانی افراد جامعه.

(۲) دغدغه‌های اقتصادی شامل تداوم حیات نظام اقتصادی، مشاغل، امور استخدامی، و رفاه اجتماعی افراد.

(۳) نظام آموزشی.

(۴) فعالیت‌های فراغتی و امور مذهبی.

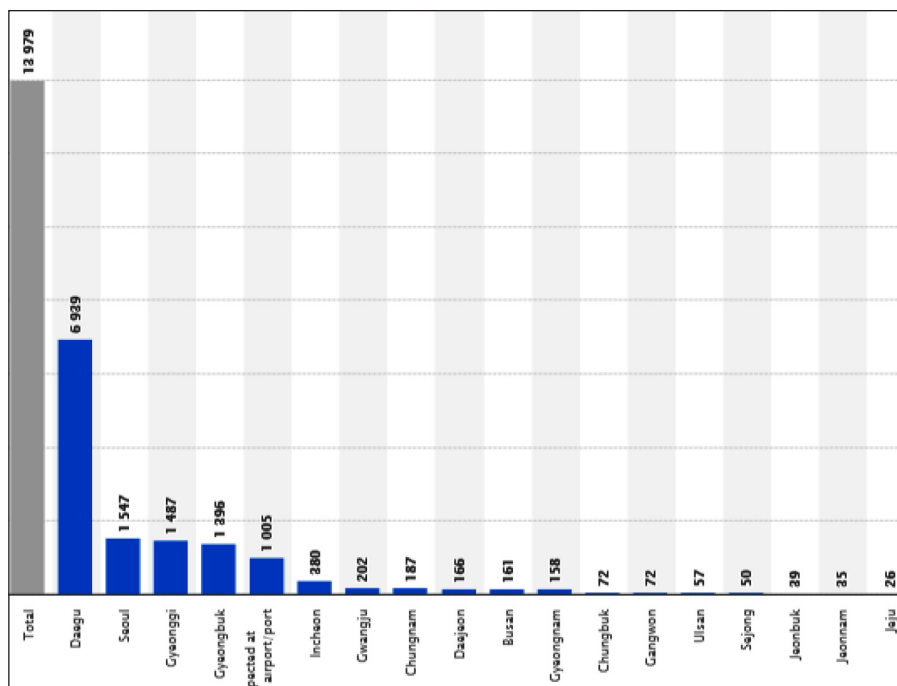
کره جنوبی تاکنون، با اعمال سیاست‌های مدیریت بیماری در کنترل همه‌گیری کرونا موفق بوده و روند ابتلا و مرگ و میر در این کشور با شیب نزولی همراه بوده است. این موفقیت هم در کل کشور و هم از نظر کنترل پخشایش فضایی آن قابل توجه بوده است. در هر دو مرحله شدت گرفتن بیماری، که در مرحله اول استان‌های دئگو و گیونگ‌باک و مرحله ششم عمدتاً متروپلیتن سئول مرکز شیوع بیماری بود، دولت اوضاع را به گونه‌ای مدیریت کرد که هم تعداد مبتلایان در کشور سریعاً تنزل یابد، و هم اینکه، همان تعداد نیز عمدتاً در همان نقطه بحرانی و مرکز شیوع تحدید شوند و دیگر استان‌ها را از بحرانی شدن نجات دهد.

به گونه‌ای که مطابق آمارها، در ۲۴ جولای ۲۰۲۰ (۳ مرداد ۱۳۹۹)، نه تنها آمار کل مبتلایان کشور کنترل شده است (حدود ۱۴۰۰۰ نفر)، ۶۰ درصد مبتلایان (۸۳۳۵ نفر) در استان‌های دئگو (۶۹۳۹ نفر) و گیونگ‌باک در مجاورت آن (۱۳۹۶ نفر) نگه داشته شده‌اند، و سئول - مهم‌ترین منطقه سیاسی، اقتصادی و دانشگاهی محل سکونت حدود نیمی از جمعیت کشور - را نیز با ۱۱ درصد از کل مبتلایان کشور (۱۵۴۷ نفر) در امان نگه داشته شده است (نمودار ۵).

۱. علت اینکه این مورد، علیرغم اهمیت آن در موارد بالاتر ذکر نشد این است که از تجربه اقتصادهای قوی‌تر از کره جنوبی همچون امریکا و اروپای غربی که در مدیریت کووید-۱۹ موفقیت‌شان کمتر از کره بوده است متوجه می‌شویم که عوامل مدیریتی و اجتماعی از اهمیت بیشتری برخوردارند.

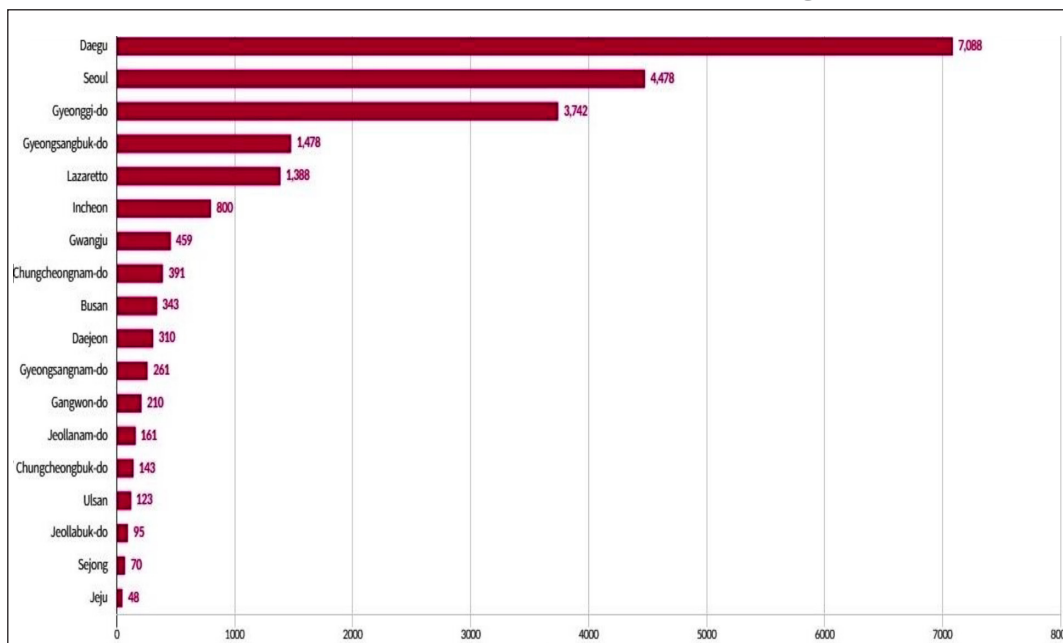
نمودار ۵: آمار کلی و توزیع منطقه‌ای مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۲۰ ژانویه تا ۲۴ جولای ۲۰۲۰

منبع: سو (۲۰۲۰).

در مرحله دوم کنترل از اواسط آگوست نیز دولت موفق شد از نظر جغرافیایی نیز اوضاع را به گونه‌ای کنترل کند که عمده بیماران جدید در همان محدوده متروپلیتن پایتخت (شامل سئول و گیونگی) بمانند (نمودار ۶).

نمودار ۶: آمار کلی و توزیع منطقه‌ای مبتلایان به کووید-۱۹ در کره از ۲۰ ژانویه تا ۹ سپتامبر ۲۰۲۰، شهریور

منبع: (KCDC)

همانگونه که در نمودار ۶ مشاهده شد، علاوه بر دنگو که پیش تر بحرانی شده بود و تاکنون ۷۰۸۸ نفر مبتلا داشته است، سئول و گیونگی که پس از دنگو قرار دارند مجموعاً ۸۲۲۰ نفر از کل مبتلایان کشور (۲۱۵۸۸ نفر) را در خود جای داده‌اند. یعنی با کنار گذاشتن دنگو، از مجموع ۱۳۳۶۸ نفر کل مبتلایان باقیمانده، ۶۱ درصد مبتلایان جدید را در منطقه متروپولیتن سئول نگه داشته شده‌اند.

۵- منابع

حریرچی، ایرج (۱۳۹۹)، گفتگو با برنامه خبر ساعت ۲۱ شبکه یک سیما، استودیو خبر کرونا، یکشنبه ۱۷ فروردین. دویچه وله (۲۰۲۰، ۱۳ مارس) درس‌های کره جنوبی برای مقابله موفق با شیوع بیماری کرونا، دریافت از:

<https://www.dw.com/fa-ir/%D8%AF%D8%B1%D8%B3%D9%87%D8%A7%DB%8C-%DA%A9%D8%B1%D9%87-%D8%AC%D9%86%D9%88%D8%A8%D8%8C-%D8%A8%D8%B1%D8%A7%DB%8C-%D9%85%D9%82%D8%A7%D8%A8%D9%84%D9%87-%D9%85%D9%88%D9%81%D9%82-%D8%A8%D8%A7-%D8%B4%DB%8C%D9%88%D8%B9-%D8%A8%DB%8C%D9%85%D8%A7%D8%B1%DB%8C-%DA%A9%D8%B1%D9%88%D9%86%D8%A7/a-52758403>

سفارت ایران در کره جنوبی (۱۳۹۹ الف)، مجموعه اقدامات پیشگیرانه دولت کره جنوبی جهت جلوگیری از شیوع ویروس کرونا، دریافت از:

<https://economic.mfa.ir/portal/NewsView/576887/%D9%85%D8%AC%D9%85%D9%88%D8%B9%D9%87-%D8%A7%D9%82%D8%AF%D8%A7%D9%85%D8%A7%D8%AA-%D9%BE%DB%8C%D8%B4%DA%AF%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86%D9%87-%D8%AF%D9%88%D9%84%D8%AA-%DA%A9%D8%B1%D9%87-%D8%AC%D9%86%D9%88%D8%A8%DB%8C-%D8%AC%D9%87%D8%AA-%D8%AC%D9%84%D9%88%DA%AF%DB%8C%D8%B1%DB%8C-%D8%A7%D8%B2-%D8%B4%DB%8C%D9%88%D8%B9-%D9%88%DB%8C%D8%B1%D9%88%D8%B3%DA%A9%D8%B1%D9%88%D9%86%D8%A7>

سفارت ایران در کره جنوبی (۱۳۹۹ ب)، بازگشایی ده‌ها مسیر پرواز بین المللی توسط کوریا ایر، دریافت از:

<https://economic.mfa.ir/portal/newsview/594828/%D8%A7%D8%AE%D8%A8%D8%A7%D8%B1-%D9%85%D8%B1%D8%A8%D9%88%D8%B7-%D8%A8%D9%87-%D8%B4%DB%8C%D9%88%D8%B9-%D9%88%DB%8C%D8%B1%D9%88%D8%B3-%DA%A9%D8%B1%D9%88%D9%86%D8%A7-%D8%AF%D8%B1-%DA%A9%D8%B1%D9%87-%D8%AC%D9%86%D9%88%D8%A8%DB%8C>

Ah young park reporter (2020, Apr. 4) Take the business exam on football stadium because of COVID19, (In Korean) retrieved from: <http://m.insight.co.kr/news/277337>

Kang, K-W. (2020, Mar. 31), South Korea's Foreign Minister explains how the country contained COVID-19, retrieved from: <https://www.weforum.org/agenda/2020/03/south-korea-covid-19-containment-testing/>

KCDC (Korea Centers for Disease Control and Prevention) (2020, Sept. 25), Daily New Cases according to the route of infection, retrieved from: http://ncov.mohw.go.kr/en/bdBoardList.do?brdId=16&brdGubun=161&dataGubun=&ncvContSeq=&contSeq=&board_id=

Ministry of Health & Welfare (2020, Apr. 18), Plan to Enhance Infection Prevention and Control Measures in the Seoul Metropolitan Region, retrieved from: http://overseas.mofa.go.kr/fr-fr/brd/m_9481/down.do?brd_id=15439&seq=758225&data_tp=A&file_seq=1

Korea Government (2020, Mar. 19), An emergency meeting to talk about the effects of COVID19 on small businesses and give them some financials support, (in Korean) retrieved from: <http://korea1.president.go.kr/news/articles>

Koreaherald (2020a, Apr. 7) Moon appreciates quarantine workers' service at Incheon airport, retrieved from: <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20200407000846&np=1&mp=1>

Koreaherald (2020b, Sept. 13) S. Korea set to decide whether to further extend stricter virus curbs in greater capital, retrieved from: <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20200913000052>

Korea International Trade Association (2020, Apr. 8) Stop Export Recession Add some Financials Support to Business Jobs, (In Korean) retrieved from: <https://www.kita.net/cmmrcInfo/cmmrcNews/cmmrcNews/cmmrcNewsDetail.do?pageIndex=1&nIndex=57499&sSiteid=1>

Koreajoongdaily (2020, Oct. 11) COVID19 Korea Social Distancing Level1, retrieved from: <https://koreajoongdaily.joins.com/2020/10/11/national/socialAffairs/Covid19-Korea-social-distancing-level-1/20201011173800423.html>

Korea Policy Briefing (2020, Mar. 9) Extension of social distance until April 19, (In Korean) retrieved from: <http://m.korea.kr/news/policynews.do>

Kim, A. (2020, Apr 11) NHIS extents COVID 19 relief to foreign residents, retrieved from: <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20200411000091>

Korean Ministry of Strategy and Finance (2020, Mar 19) Financials support loan rules, meeting in the bank and talk about financials support, (In Ko-

rean) retrieved from: https://www.moef.go.kr/nw/nes/detailNesDtaView.do?searchBbsId=MOSFBBS_000000000028&menuNo=4010100&searchNttId=MOSF_00000000032775

Kyodo News (2020, Aug. 18) South Korea to tighten restrictions as coronavirus crisis worsens, retrieved from: <https://english.kyodonews.net/news/2020/08/030f1971b87a-s-korea-to-tighten-restrictions-as-coronavirus-crisis-worsens.html>

Lee, J-M. (2020, Apr. 17), In South Korea, A Growing Number of COVID-19 Patients Test Positive after Recovery, retrieved from: <https://www.npr.org/sections/coronavirus-live-updates/2020/04/17/836747242/in-south-korea-a-growing-number-of-covid-19-patients-test-positive-after-recover>

Moon, J. I. (2020, Mar. 30), Emergency economy meeting, (In Korean) retrieved from: <http://www1.president.go.kr/articles/8369>

Seoul Metro (2020, Mar 21) Seoul Subway Rules, (In Korean) retrieved from: <http://www.seoulmetro.co.kr>

Seoul Taxi association (2020, Apr 6) Seoul Taxi Rules, (In Korean) retrieved from: <http://www.stj.or.kr/bbs/board.php?bo-table=sta05-06&wr-id=54>

So, W. (2020, Jul 2020), Coronavirus (COVID-19) in South Korea- Statistics & Facts, retrieved from: <https://www.statista.com/statistics/1100120/south-korea-coronavirus-cases-by-province/>

The Korea Times (2020, Mar 31), Korea to begin new school year with online classes on April 9 amid virus, retrieved from: <http://m.koreatimes.co.kr/pages/article.asp?newsIdx=287085>

WHO (2020, Apr 6) Chief requests moon's role in global fight against Corona virus, retrieved from: <http://m.koreaerld.com/view.php>

Yonhap News Agency (2020a, Apr 24) S. Korea unveils detailed guidelines for 'everyday life quarantine', retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200424004300320?section=economy/economy>

Yonhap News Agency (2020b, Apr 18) (LEAD) S. Korea mulls extending social distancing campaign until May 5, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200418000651325?section=national/politics>

Yonhap News Agency (2020c, Apr 15) Parliamentary elections in S. Korea, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/PYH20200415200000315>

Yonhap News Agency (2020d, Apr 19) (4th LD) S. Korea to maintain social distancing campaign, with less intensity, until May 5, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200419003254325?section=national/politics>

Yonhap News Agency (2020e, May 8) (2nd LD) 15 confirmed coronavirus cases related to Itaewon clubber including 3 foreigners, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200508003652315>

Yonhap News Agency (2020f, May 14) Over 24,000 linked to Itaewon cluster tested: Seoul mayor, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200514001900315>

Yonhap News Agency (2020g, Apr 19) Eased social distancing guidelines open door for pro sports to begin in May, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200419004500315?section=sports/sports>

Yonhap News Agency (2020h, Nov. 8) Covid-19 confirmed cases in S. Korea, Graphics, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/GYH20200921000900315?section=image/graphics>

Yonhap News Agency (2020i, Sept. 13) (LEAD) S. Korea to ease virus curbs in greater Seoul for next two weeks,, retrieved from: <https://en.yna.co.kr/view/AEN20200911006351320>

Young eun kwang (2020, Apr 11) Company employees commute rules, (In Korean), retrieved from: <http://m.hankookillbo.com/news/read/202003121836058551?mmove=1&baokAd=1>

از خوانندگان درخواست می‌شود که نقطه‌نظرات و پیشنهادات خود درباره
این گزارش را به آدرس ایمیل info@ssor.ir ارسال کنند.

COVID-19

مرکز پژوهش‌های اجتماعی

آدرس: تهران میدان آرژانتین خیابان شهید احمد قصیر (بخارست) خیابان دهم بلاک ۲۰

تلفن: ۸۸۷۵۳۲۴۵ (۰۲۱) (+۹۸)

دورنگار: ۸۸۵۰۷۴۲۱ (۰۲۱) (+۹۸)